

Moongler

Coffee

l'Oasi

the 'Putilatex' Generation

L'OASI 44
LA REVISTA FIBER
DONATIU 1.20€

Col·laboren

- Aitor Terradellas
- Albert González
- Alberto Gutiérrez
- Albert Navarro
- Alejandro Polo
- Alexandre Oviols
- Eric Martori
- Elisabet V. Breix
- Ferran Olid
- Héctor Candón
- Jordi Santiago
- Jose Villaverde
- Josep Lluís Berral
- Marc Benito
- Marc Tomás
- Natalia Guerrero
- Sergio Cajal

Special Thanks to:
 Ágata Soler
 Gemma Ferreras
 Izia Gutiérrez

Llicència

Sou lliures de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra, amb les condicions següents:

- Reconeixement**
Heu de reconèixer els crèdits de la manera que especifiqui l'autor.
- No comercial**
No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.
- Sense obres derivades**
No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.

Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clars els termes de llicència de l'obra.

Alguna d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obteniu el permís de l'autor.

Editorial

Sí lector, lo que tienes entre manos es ni más ni menos que l'OASI. Pensabas que no iba a salir, pero no se trataba más que de una gran estrategia publicitaria orquestrada por la infame maldad del equipo directivo.

Una vez disponemos de tu atención, vamos a hablarte de los cambios que se avecinan. Podríamos hablar de política, de la terrible manipulación independentista de la que hemos sido objeto estos últimos meses, pero no.

Hoy hablaremos del Omega. Puede, querido lector con gran afán para el conocimiento, que hayas oído rumores o confirmaciones sobre que van a haber cambios significativos en la repartición del espacio de nuestro querido edificio.

Si por algún causal no supieras que es el Omega, es el edificio blanco, al lado de las escalera que llevan al Badulaque de Apu.

Pues bien, parte de los rumores están en lo cierto. Es necesario parte del espacio, hoy en día ocupado por asociaciones, para albergar grandes mentes eminentes del nuevo ciclo, también llamados poco comúnmente: profesores y becarios.

Estos últimos meses se han realizado diferentes reuniones entre los representantes de las asociaciones y los jefazos de la villa oculta de la excelencia. Aún no se ha llegado a ningún acuerdo final.

Así pues, querido y para nada adulado lector, estaremos a la espera de explicarte más detalles al respecto. Recuerda, es nuestro campus, es tu campus.

Amb l'ajut de:

FIB NEWS

L'Oasi
 Número 44
 Año XXVII

Aquest curs ha començat amb canvis pel que fa a la copisteria del campus ja que el CPET ha hagut d'abandonar l'espai on estaven instal·lats a causa de perdre un concurs, que semblaven predestinats a perdre, en favor d'una empresa que a la que suposadament la UPC té deutes. La nova empresa que gestiona els impresos del campus ja no és tan assequible com era anteriorment el CPET.

D'altra banda recordem la importància de no descuidar els objectes de valor com portàtils i mòbils a les aules. El campus està obert a gent aliena a la universitat i poden tenir accés tant a les aules com a les peceras, on s'han produït robatoris de portàtils en les últimes setmanes. Així que es recomable estar alerta i detectar aquestes incursions a les aules, ja que al cap i a la fi, tots ens coneixem i sabem quan algú no pertany a la facultat.

Ranking Top-Bottom Ten:

- 10 Pelis porno:**
  1. Fue a por la beca y lo pusieron mirando a la meca
  2. Caché profunda (L4)
  3. Si no soy del LSI que hago con este vector
  4. Long Long Long Long int
  5. Grietas Húmedas (Wet Cracks)
  6. Les becaries calentes
  7. Se la metieron doblada y con queso
  8. Compilame esta
  9. Violacion en tiempo de ejecución
  10. Examen final de TC
- 10 Lugares a los que viajar:**
  1. Namia
  2. Palafoalls
  3. El portal de tu casa
  4. Puertos Grises (solo verano)
  5. Mundo procedural creado de forma aleatoria con cubos
  6. El puño de los primeros hombres (en invierno)
  7. Casa del Follet tortuga
  8. P. Sherman, calle Wallaby Way 42, Sydney
- 10 Electrodomésticos:**
  1. Vitroceramica con Linux (la de Zeus, el señor de ZeOS)
  2. ¡Sandwichera
  3. Roomba con cajon y guitarra
  4. Una nevera con quicksort
  5. Un alto homo
  6. La lavadora de PRO2 (PRAP)
  7. Tostadora de plasma de 500"
  8. Garbage Collector
  9. Robot de cocina paraplégico
  10. Robocop
- 10 Slogans descartados para la FIB:**
  1. La FIB: guardando tu virginidad
  2. La FIB: I <3 tits
  3. La FIB: they see me compiling, they hating
  4. La FIB: feat. Pitbull
  5. La FIB: heavies con consolas negras
  6. La FIB: I'm loving bits
  7. La FIB: el trabajo os hará libres
  8. La FIB: ¿qué podría salir mal?
- 9. Una piña debajo del mar**
- 10. Tu puta madre**
- 9. La FIB: ¿repetimos?**
- 10. La FIB: ¿te gusta debugar?**
- 10 Substitutos del punto y coma:**
  1. Ya tu sabeh
  2. M'entien deh
  3. ¿Eh?!
  4. :)
  5. Nomás
  6. Desu
  7. Jenny TKM
  8. Amén
  9. ¡lo
  10. YOLO
- 10 Profesores que molaría tener:**
  1. Glyn Morrill
  2. Aznar (Master)
  3. Darth Vader
  4. Leslie Nielsen
  5. Shasha Gray (Laboratorio)
  6. Pitbull
  7. Pitifí
  8. M.A. Barracus
  9. Bot de IKEA
  10. Sdfgdfg

Classificació d'Assignatures per Suspensos de Grau 2011/12 Q1:

	Més Cates		Menys Cates	
1r	LI	70%	CAP	0%
2n	FM	69,67%	SIM	0%
3r	PRO1	69,09%	PES	0%
4rt	PRO2	69,05%	SOAD	0%
5è	F	50,36%	DSBM	0%

Classificació d'Assignatures per Suspensos d'Enginyeria 2011/12 Q1:

	Més Cates		Menys Cates	
1r	TC	56,25%	DSBW	0%
2n	XCA	50%	VPE	0%
3r	LI	50%	EDSO	0%
4rt	ADA	50%	SODX	0%
5è	CNU	45,45%	PRED	0%

Visió de futur

By Wayko

La situació econòmica actual no es d'allò que s'en diu "esplèndida", cada dia podem veure com el país s'enfosa cada cop més en un mar el qual fa temps que ens està empassant. Sembla ser que desde fa un temps ja no triplem nosaltres el vaixell, som simples passatgers que reben vatsegades contínues i sense cap mena de mirament. Tots en patim les conseqüències. Els afectats per les preferents no poden gaudir d'uns diners que els ajudarien a mantenir el seu pis, per exemple, o aquells que sense estar afectats per aquestes no poden pagar la hipoteca i estan apunt de ser desnonats. Nosaltres, com a estudiants hem sofert també vatsegades importants en l'àmbit de l'educació pública: de cop i volta una gran part de la població de Catalunya era rica (sense saber-ho) i va haver d'afrontar una pujada del 66% en la matriculació, sense tenir en compte l'increment de requisits per poder optar a una beca.

Ara mateix, si pensem que hem d'acabar la carrera i posar-nos a treballar, segurament el que ens ve al cap es una llarga cua a l'inem o una feina precària, sense cap mena d'aliciet professional.

Sense anar gaire lluny, el 30 de juny d'aquest any hi va haver varies movilitzacions per part del col·lectiu d'informàtics espanyols per reclamar més reconeixement laboral i premiar la qualitat en comptes del cost que pugui tenir un informàtic. Per a fer-ho fàcil, el que es va reclamar va ser que es diferenciés la qualitat de cadascú com a individus que hem estat preparats per una feina i no com a simples treballadors que saben "arreglar" ordinadors i picar línies i línies de codi com a feina principal.

Per aquest motiu, hem intentat [esbrinar, aclarir, descobrir, no encuentro la palabra] hem volgut fer treball de camp per veure en quina situació ens podem trobar al sortir de l'universitat. Es tant dolenta la situació com la plantejen alguns sectors? Estarem obligats a fer unes tasques per les quals no ens hem estat preparant 4 anys (o més)? Per a treure'n l'entrellat que millor que anar a buscar experiències reals de ex fibers que ja han acabat la carrera i que ja estan inmersos en el món laboral.

Jordi Chacón, exfiber, actualment està treballant a Suècia amb altres fibers:

- Quants anys fa que estas dins el món laboral?

Vaig acabar Enginyeria Informàtica Superior al juny del 2009 i dos mesos més tard ja tenia la meva primera feina de veritat, així que ja porto una miqueta més de 3 anys. Però durant els dos últims anys de carrera vaig estar treballant de becari a tres empreses diferents, així que podríem dir que porto cinc anys fent lo que més m'agrada, que és programar i escriure codi!

- Com va ser la teva primera experiència laboral?

El meu primer treball com a becari va a ser a T-Systems on el meu rol era administrador de sistemes Linux i Windows. Recordo que era una oficina enorme amb uns 500 empleats. Vaig ser rebut d'una forma força impersonal i freda degut a que tothom estava molt ocupat i ningú tenia gaire temps per donar-me un cop de mà.

Per altra banda, el meu primer treball com a enginyer de software després d'acabar la carrera va ser molt millor. A aquesta empresa i havia un departament d'Engineering d'uns 15 empleats i la rebuda va ser molt més càlida i personalitzada.[...] A més, se'm va assignar un 'buddy', un enginyer del departament que m'ajudaria durant les meves primeres quatre setmanes a l'empresa. Gràcies a tot això,

al final de la primera setmana ja havia aconseguit arreglar un petit problema al sistema software de l'empresa.

- Quina feina realitzes actualment?

Actualment tinc el rol de Senior software engineer, Team leader i Emergency service member a una empresa sueca anomenada Klarna AB (www.klarna.com) amb oficines a Estocolm. L'objectiu de Klarna és canviar la manera en la que la gent compra i paga online a nivell global, convertint aquest procés en una experiència més simple i segura per al consumidor mitjançant nous mètodes de pagament molt més avançats que els clàssics i antics VISA, MasterCard i en menor mesura PayPal. El meu rol està directament relacionat amb aquest enorme repte ja que soc el líder de l'equip que està desenvolupant la part del servidor del nostre nou producte Klarna Checkout que serà llençat a Suècia al novembre i que esperem que a mig-larg termini sigui utilitzat per milions de persones arreu del món per fer les seves compres online.

- Per què vas decidir treballar a Suècia?

Cap al 2009, quan estava acabant la carrera vaig decidir que no volia quedar-me a Espanya degut a les dificultats que tots els joves tenim per independitzar-nos. A més, volia millorar el meu anglès perquè és una habilitat bàsica a la nostra professió.

Així que vaig analitzar quines eren les diferents opcions que tenia. Vaig descartar els USA perquè estan massa lluny i Londres per ser massa gran i estressant. A Alemanya i França les vaig descartar per ser països on seria força complicat trobar un treball on parlar els seus idiomes no fos necessari. Així que els països nòrdics semblaven la millor opció i vaig decidir Estocolm perquè la que era la meva xicoteta durant aquella època tenia l'opció d'estudiar un Erasmus en aquesta preciosa ciutat. Va ser una decisió molt acertada!

Em vaig traslladar a Estocolm només 3 dies després de presentar el meu PFC a la FIB i després d'un mes i mig contactant a decenes d'empreses vaig aconseguir el meu treball a Klarna. Recordo que estava immesament feliç aquell dia!

- T'has sentit explotat en algunes de les feines que has tingut?

No, mai m'he sentit explotat. He tingut la sort de treballar a bones empreses on es respecten als empleats i hi ha bones condicions laborals.

- A la FIB s'ens prepara adequadament per poder afrontar el món laboral amb expectatives d'èxit?

Estic convençut de que sí. Crec que a la FIB se'ns posen les coses molt difícils com a estudiants però això fa que tinguem les capacitats i habilitats necessàries per resoldre els problemes que se'ns presenten al món laboral.

Però sempre es pot millorar veritat? Un coneixement molt important que no vaig obtenir a la FIB és el de testing. Recordo que va ser mencionat i explicat de forma teòrica una mica per sobre en alguna assignatura però mai de forma pràctica. Amb el temps he après que qualsevol projecte que no sigui petit fracasarà o anirà molt més lent si el codi no és testejat de forma automatitzada. Considero que escriure bons tests no és una tasca trivial i per tant hauria de tenir més importància en algunes assignatures de la FIB.

Com a curiositat, a Klarna hi ha dos FIBers més i molt bon amics meus, també de l'any 1986, l'Eduard Zamora Suriñach y el Daniel López Rovira. Els vaig convèncer per a que envïessin el seu CV a principis de 2011 i naturalment van aconseguir el treball! Ara estem els tres en el mateix equip, treballant en el mateix projecte i se'ns ha felicitat en varies ocasions pel nostre bon rendiment. Així que estic segur de que de la FIB sortim ben preparats.

- Quines pautes s'haurien de seguir per triar una bona feina? Fins on creus que es important el sou?

Les pautes per triar una bona feina depèn del tipus de sortida laboral i carrera professional que tinguis en

ment. Si acabes de finalitzar la carrera i vols dedicar-te al desenvolupament del software, jo recomanaria el següent: buscar per una empresa petita, entre 10 i 20 enginyers, [...] on puguis rebre una mica d'atenció i d'ajuda i on el teu treball tingui un efecte directe en l'empresa. Durant l'entrevista, tingues en compte que no només ells t'estan evaluant a tu, sino que tu també els has d'evaluar a ells i ells t'han de convèncer de que la seva empresa és la millor opció per tu. [...]

En quant al sou, no crec que sigui el més important quan estàs començant però sí que has d'exigir uns mínims acceptables. Un cop comences a una empresa, els teus objectius podrien ser aprendre tant com puguis, adquirir tant coneixements teòrics com pràctics, tenir una actitud positiva i agradable, assumir responsabilitats i centrar-te en escriure codi del qual et sentis orgullós o com diuen a l'anglès, "write beautiful code". Llavors, et convertiràs ràpidament en una peça clau en l'empresa i no crec que tinguis problemes en aconseguir una millora salarial.

- Que n'opines de la situació dels informàtics en el món laboral?

No estic molt al cas de la situació dels informàtics a Catalunya o Espanya, però sí que he anat llegint que els salaris són molt baixos, que en general les tasques que ens fan du a terme no són motivants, que a vegades ens demanen treballar hores extres, etc. Si et trobes en aquesta situació jo recomano que deixes aquesta feina immediatament i us poseu a buscar alguna millor opció. Mentrestant, sempre és molt bona idea desenvolupar alguna aplicació [...] dja que n'aprendràs un munt i probablement optaràs a millors llocs de treball [...]. A més, sempre pots posar el codi d'aquests projectes propis a pàgines web com GitHub o Bitbucket per tant de que aquestes empreses puguin veure el teu codi i sàpiguen sobre el teu potencial.

Si tot i això no aconsegueixes trobar cap feina motivant i decent, et recomano que busquis a altres països com Alemanya, UK o els països nòrdics perquè probablement trobaràs millors oportunitats.

En Albert Bellonch és exfber, actualment treballa a ltnig amb altres fibers.

- Quants anys fa que estàs dins el món laboral?

Porto uns quatre anys i mig al món laboral. Vaig començar a l'estiu del 2008, gràcies a un cop de sort. Al segon trimestre, repetia ES2 ja que vaig voler pujar nota al final i vaig acabar suspenent l'assignatura. Em va fer molta ràbia, perquè era de les meves preferides, així que vaig anar a per totes quan la vaig repetir. Després de saber les notes finals, el meu professor, el Jordi Pradel, em va proposar treballar a Agilology, i vaig acceptar encantat.

- Com va ser la teva primera experiència laboral?

La meua experiència a Agilology va ser molt bona. Els seus dos fundadors, en Jordi Pradel i en Jose Raya, són ex-FIBers i professors adjunts, i l'altre company amb qui vaig treballar just havia acabat la carrera a la FIB. Hi treballava mitja jornada donant suport a diversos projectes, fent tasques tant de frontend com de backend, mentre amb ossos durs de la carrera com TC, AC o IA. Em va servir moltíssim per saber què era treballar, com era el món laboral, i com posar en pràctica tot el que havia après a la carrera en un entorn real. Any i poc després, vaig marxar d'Erasmus a Torí (Itàlia), des d'on vaig continuar treballant a distància un any més.

- Quina feina realitzes actualment?

Després d'estar un any d'Erasmus i posteriorment fer el PFC a Londres, vaig tornar a Catalunya per començar una nova etapa a la meua vida. Vaig estar fent algunes entrevistes, i finalment vaig començar a treballar a ltnig, una empresa de FIBers que portava poc temps funcionant. A ltnig ens encarreguem de fer idees i projectes realitat, sent els partners tecnològics i/o de màrqueting d'emprenedors que seleccionem d'entre els que ens venen a veure.

Allà vaig començar uns mesos com a desenvolupador, i fa un any vaig passar a ser-ne el director tecnològic i soci. Actualment, m'encarrego de liderar l'equip de desenvolupament, organitzar i planificar el dia a dia de cadascun dels projectes que portem (tant de clients com d'empreses participades per nosaltres) i formo als nostres desenvolupadors. A més, tots els socis formem part del comitè de direcció i el de screening de projectes. És una

Uri Nieto, també exfber. Actualment estudia un màster en tecnologia musical? i és professor a la Universitat de Nova York.

- Quants anys fa que estàs dins el món laboral?

La primera feina de la meua vida va ser en una empresa "d'arts gràfiques", quan tenia 16 anys (ara fa 13 anys). Jo vaig pensar que estaria molt bé fer coses relacionades

feina desafiant i esgotadora, que absorbeix molt temps i energia, però m'encanta i no em veig canviant-ho per res del món.

- T'has sentit explotat en algunes de les feines que has tingut?

De cap manera, en cap dels dos llocs m'he sentit explotat: tant a Agilology com a ltnig em van ajudar a integrar-me ràpidament. Suposo que una de les claus és que sempre he estat en empreses amb pocs treballadors. Així, tens més fàcil conèixer bé als teus companys de feina, establir vincles més propers, i tenir una imatge global de tot plegat. Tot i així, sí que és cert que a certes empreses això no es compleix tant, on acabes sent un més i l'únic s'espera de tu és que rendeixis el que has de rendir.

- A la FIB s'ens prepara adequadament per poder afrontar el món laboral amb expectatives d'èxit?

Jo penso que majoritàriament sí. En la part més tècnica, el nivell amb el que és surt és entre mitjà i alt, i estàs preparat per treballar a qualsevol lloc. De totes formes, en la part més social, més humana, de saber parlar i compaginar-te amb la gent, segurament es pot millorar. No s'imparteixen moltes assignatures que potencin aquests aspectes, i les que hi ha són en bona part optatives, per la qual cosa un nou llicenciat no et garanteix estar ben format en aquest perfil. El que es requereix al món laboral és una mescla d'habilitats tècniques i socials, i cal ser-ne ben conscient.

- Que n'opines de la situació dels informàtics en el món laboral?

Segurament es pot explicar la situació dels informàtics com una moneda de dues cares. Per una banda, la figura de l'informàtic és molt necessitada, i hi ha una gran quantitat d'oferta laboral disponible. Realment, pràcticament no conec informàtics que busquin feina i no en trobin, i això és una part positiva. Per l'altra banda, però, no estem col·legiats i hi ha més intrusisme que en la majoria de carreres. A més, sovint no s'és conscient de la importància de la nostra feina, segurament per falta de coneixement del que fem. Per mi, però, el resum és que si algú en té ganes i s'ho ha treballat durant la carrera, trobarà una bona feina.

amb el disseny gràfic i demés i al final va resultar ser una fàbrica d'aquelles on fas treballs en cadena, 8 hores de peu seguides fent exactament el mateix, on imprimien coses "gràfiques". Va ser horrosós. Després de 3 setmanes volia morir. Aleshores vaig decidir que aniria a la universitat. La primera feina de programador la vaig tenir ara fa uns 8 anys. Des d'aleshores sempre he estat fent algun treball relacionat amb la informàtica, ja sigui a base de beques a universitats o a la indústria.

- Com va ser la teua primera experiència laboral?

Com he dit, una autèntica agonia, ganes de vomitar sang pels ulls.

- Quina feina realitzes actualment?

Estudio un doctorat en tecnologia musical a la universitat de Nova York. Faig feines esporàdiques per Wizdom Music desenvolupant aplicacions musicals mòbils en iOS, i l'estiu passat he estat a The Echo Nest (Boston, MA) realitzant investigació sobre diferents algorismes d'extracció d'informació musical, on hi espero tornar l'estiu que ve.

- T'has sentit explotat en algunes de les feines que has tingut?

Sí, a la primera. Però mai quan m'han contractat com a enginyer. Això sí, després de mudar-me als EEUU i veure que aquí un enginyer cobra unes 4 vegades més que a Espanya, te n'adones de l'explotació general que pateix el nostre ofici al nostre país.

- A la FIB s'ens prepara adequadament per poder afrontar el món laboral amb expectatives d'èxit?

Sí. Com ja sabeu la FIB dóna molta canya, i o t'espaviles o te'n vas a la UAB. La gran diferència que trobo amb les universitats americanes és --a part del preu!-- que la gent està (o estava) desmotivada. No només els alumnes, sinó també els professors. Recordo una vegada que un professor de Programació Metòdica (ProMet, una assignatura de primer que era Satan), va fer una reflexió en veu alta que anava més o menys així: "no sé perquè us explico això si al final el 90% de vosaltres acabareu fent pàgines webs". O sigui, de puta mare, quins ànims no? Gràcies. Desmotivació, no saber-se vendre, estudiar només pel títol, etc. Molts projectes que fas a la FIB ténen molt de potencial, però la sensació que tenia és que tot això no servia gaire per res, i l'ambient era, en general, desencoratjador. Al final, però, quan entres a treballar, veus que estàs preparat per a fer les coses bé i de manera eficient. I inclús passar-t'ho bé! I les empreses ho saben (o ho sabien fins fa uns 4 anys, ara imagino que les coses han canviat molt amb això de la crisi...).

- Quines pautes s'haurien de seguir per triar una bona feina? Fins on creus que és important el sou?

Això depèn de cadascú. Però per mi, el més important és fer alguna cosa que t'agradi i que t'interessi. Prefereixo molt més tenir ganes d'anar a treballar que cobrar el

doble per alguna cosa que no m'importi gens. De fet, he renunciat vàries feines on podria haver cobrat molt més però que sabia que no em farien feliç. La major part de les nostres vides la passem treballant, així que més et val fer alguna cosa que t'agradi. Un algorisme que em funciona molt bé és: t'agrada el treball que fas? Sí? genial, keep going. No? Veste'n i fés alguna altra cosa en algun altre lloc. Buscar la felicitat és més fàcil del que sembla. I sí, és possible trobar-la amb la informàtica! Bé, potser a Espanya no tant. Ara en parlem.

- Que n'opines de la situació dels informàtics en el món laboral?

A Espanya molt malament. No és una feina reconeguda. Dius que ets informàtic i immediatament et pregunten coses obscures com: em podries passar les fotos de la càmera digital a l'ordinador? La gent no entén que hi ha equips de persones que treballen molt dur per a escriure tots aquests programes que ens fan la vida més fàcil. Als EEUU és diferent en aquest aspecte. És molt poc comú que la gent pirategi software (o pel·lícules, o música, o llibres). Pràcticament tothom fa servir programes de subscripció de continguts com Netflix, o Rdio, o Spotify. I compren els programes que fan servir i et miren molt malament si tu no ho fas. Potser és per això --que la gent sigui conscient de la importància del treball dels enginyers de software-- que les empreses paguen als informàtics un sou digne (\$80,000/any és força habitual just després d'acabar el màster), i no les coses ridícules que passen a Espanya, on una dona de fer feines (que ténen tot el meu respecte, per cert) cobra igual que un enginyer en informàtica. Això fa que la gent tingui menys incentius per a estudiar una carrera tècnica, i que, a la llarga, el país s'empobreixi encara més, i al final tots els enginyers vulguin emigrar a països una mica --o molt-- més civilitzats.

Com podem observar, tot que la situació actual de l'economia (i del país) no es de les més favorables no està tot perdut. Tot i que altres sectors estan patint la crisi de manera accentuada el nostre sector segueix generant llocs de feina i oportunitats per als enginyers informàtics tant dins com fora d'Espanya. no obstant la remuneració al nostre país no acaba de ser la mateixa que els altres països a causa de l'intrusisme laboral que afecta el sector i de la desconexió de la nostra tasca.

Per altra banda hem d'estar tranquils pel que fa a la nostra preparació dins la universitat per afrontar el món laboral, tot i que ens sembli que ens donen molta canya i que a vegades "no arribem" en realitat estem absorbint uns coneixements que ens ajudaran i molt en la nostra vida laboral.

EL FUTURO VS NUESTRO FUTURO

per Kinoli

Hace tres o cuatro meses, me enteré de algo que captó mi atención en gran medida. No, no me refiero al E3. No, tampoco me refiero a la presentación del iPhone 5. Me refiero a unas gafas con una utilidad un tanto significativa.

Para todos aquellos que no lo sepan, allá por abril, una empresa nada importante como Google dio a conocer un proyecto bastante interesante llamado Project Glass. Unas gafas de realidad aumentada. Pero, ¿qué es eso de la realidad aumentada? ¿Da puntos de experiencia? ¿Nos dará de comer? ¿Y nuestros millones de euros? ¿Y nuestros casinos? Vamos a ello.

La realidad aumentada es una idea que nos quita el sueño a todos (¡he dicho!) y es que, si lo pensamos bien, es un concepto muy tentador. A quién no le gustaría estar jugando una partidita al Super Mario Bros usando de plataformas los coches de la calle mientras le hacemos una foto a Toni Giró para ponérsela a Bowser y así poder colgarla en Facebook. ¡Y todo eso sin tener que sacar nuestro móvil!

La idea más general es que somos un ciborg o, mejor dicho, vemos la realidad como si lo estuviéramos viendo a través de la pantalla de un videojuego. El concepto es que vemos la realidad con información extra que nos va llegando a través de algún tipo de pantalla. ¿A quién no le gustaría saber cuántas balas le quedan en el cargador y dónde está el objetivo enemigo más cercano?

Pues ahora dejad que se os vaya la pinza e imaginaos las burradas que podríamos hacer con eso. Desde poner una etiqueta para que todo el mundo vea de color rosa la torre Agbar de Barcelona hasta lanzar Hadoukens y Kame-hame-has.

Porque aunque pueda parecer algo que cambiará el futuro para bien (y es posible que lo haga), también es cierto que traerá consecuencias negativas. ¿Qué no? Pensad en los Smartphones. ¿Cuánta gente

está enganchada a esos aparatitos *pequeñitos* y caros? Que si mensajes, que si Facebook, que si What's App...

Imaginaos, como he dicho antes, que no hiciera falta sacar el móvil, que lo tuviéramos todo a pestañeo de ojo o, incluso tan solo pensándolo. A parte de que Instagram acabaría por reventar y Youtube necesitaría a más becarios, si ahora nos quejamos de que tenemos información hasta en las farolas, ahora podríamos llegar a tenerla hasta debajo de las piedras, literalmente.

Pero quiero que le déis la vuelta a la tortilla. Porque obviamente, para que todas estas cosas existan, alguien las tiene que crear. O, mejor dicho, programar. Es decir, en el momento en que salga Project Glass, los informáticos dominaremos el mundo. ¿Lo veis o no? Pensad en la cantidad de cabronadas posibles: a un hombre en el metro mirando a cuanto se venden los cocodrilos de repente le aparece en grande una película porno. Ni que en los metros no se haya hecho ya.

Por otra parte, la cantidad de risotadas producidas por los fallos de recepción del aparatito seguro que serán épicas. Imaginad un caso hipotético: queréis enviar a vuestra pareja una foto de una puesta de Sol, algo romántico y bonito. Una vez hecha, os equivocáis y le enviáis la foto de una chica no muy agradada con el título: "Cuando veo esto pienso en tí". Podría romper más relaciones que el doble tick de What's App.

Y es que, aunque lo de dominar el mundo va medio en broma, solo con pensar que la cantidad de cachivaches programables va creciendo exponencialmente se me cae la baba.

Porque aunque los telecos programen redes, los físicos hagan java y los matemáticos hagan sus estadísticas, hay algo que nunca nos podrán quitar a los informáticos: nuestros programas.

AMAZING TEAPOT

TODO OCURRIÓ UN DÍA QUE TUVE QUE IR AL BAÑO DE CHICAS PORQUE EL DE CHICOS ESTABA OCUPADO...

AAAh... (Character sitting on a toilet in a public restroom)

¡EL MAPA DE UN TESORO! (Character looking at a treasure map on a wall)

SEGUÍ LAS SEÑALES POR ANGUSTOS PASILLOS Y PASADIZOS SECRETOS QUE AL FIN ME LLEVARON A MI TESORO... (Character crawling on the floor)

¡MUJERES! ESTABAN TODAS AQUÍ! (Character pointing at a group of women)

Y ES AHÍ DONDE ESTAN TODAS LAS MUJERES DE MI FACULTAD. POR ESO NO SE VEN. PERO LA FIB MOLA. (Character talking to two men)

OCURRIÓ EN EL A5

By Clai Clai Lai Jai

Un estudio revela unas fotos y quedan muy bonitas

CPET no puede emitir su comunicado de despedida porque se quedan sin tinta

Guillem Godoy elegido Youtuber del Año por Expresiones regulares. parte I.

- Guillem tiene en mente una trilogía
- Alumno dice que le gustó más el libro

Alumno se abstrae tanto que pierde su instancia

Los hipsters llegan a la FIB. Exigen hacer su práctica de PROP con tarjetas perforadas. Java is so mainstream.

Profesor le hace un fotoreportaje a un alumno dormido y lo envía a la revista Men.

Integristas Pro-Unix aparecen en la FIB

Quema de iPods y macs en la PI de la FIB. "Maqueros responden : ralla de cd's descargados de ubuntu". Hare-krisnas irrumpen en la pelea, y pacifican el asunto. El embajador de Zimbabwe no tiene nada que declarar al respecto.

Presenta su práctica de PROP impresa en una tostada

Se la come por accidente antes de la presentación

Compila No Compila No Compila No Compila No Compila No Compila

Weaboos se cuelan en la Revista
孕みますッ!! 妊娠させて下さい
ッだから私の子宮返してよオッ!

iKarina Gibert es Michael Jackson!

Lo de la alergia al talco es una excusa "Strangers in Moscow" son las tablas de Poison dictadas al revés

Zacatrón se jubila. ¡Y esta vez no es mentira!

¡Lo añejo vuelve!
El rectorado de la UPC saca su línea de tizas

Recortes en el bar de la FIB
La doble con queso pasa a ser la uno coma cinco con tranchete.

Ja fa temps que vaig arribar a la facultat i sempre recordaré una de les primeres classes de P1 (PRO1 pels newbies) quan ens explicàven que era programar per poder comunicar-nos amb la màquina, la professora va fer una anal·logia que em va marcar força; ens va explicar que programar era com seguir una recepta de cuina: havíem d'indicar pas a pas el que necessitàvem i que havíem de fer per obtenir el resultat desitjat. Això es tradueix després en variables i en sentències per dir que hem de fer amb el que tenim. Doncs bé, no he tingut cap altre idea que demostrar que la professora tenia raó i que programar, es com seguir una recepta de cuina.

En aquest número ens saltarem el primer i segon plat i anirem directament a les postres, sempre dic que s'hauria de començar per aquestes ja que son el plat que tothom espera i al ser l'últim mai podem endrapar la quantitat que voldríem perquè ja no tenim espai suficient (a l'estómac) per guardar-lo.

La recepta en qüestió si es segueix amb una mica de traça

```
#include "Bol" #include "Microones"
#include "Estris" #include "Forn"
#include <iostream> #include <string>
#include <vector>

using namespace std;
struct ingredient {
    string nom;
    int quantitat;
};
void escalfar_mantega_xocolata(Bol b){
    cout << "És recomanable posar el bol a
        potencia baixa per a que no es
        cremin la mantega i la xocolata"
        << endl;
    bool fos = false;
    while (!fos) {
        int minuts, potencia;
        cin >> minuts >> potencia;
        Microones m;
        m.escalfa(minuts, potencia, b, fos);
    }
}
void barrejar (Bol b, vector<Ingredient> ing){
    for(int i = 2; i < ing.size(); ++i)
        b.abocar(ing[i]);
    b.barrejar();
}
int main() {
    vector<Ingredient> ing (5);
    //si és xocolata de postres, molt millor
    ing[0].nom = "xocolata";
    ing[0].quantitat = 200; //grams
}
```

CUINA X FIBERS

dona com a resultat un pastís de xocolata (dels de veritat, és xocolata "en vena") d'aquets que sempre triomfa, sempre. Pel que fa el temps, en total es triguen uns 30 minuts aproximadament a tenir-ho tot llest, després s'ha de deixar a reposar a la nevera per a que es refredi.

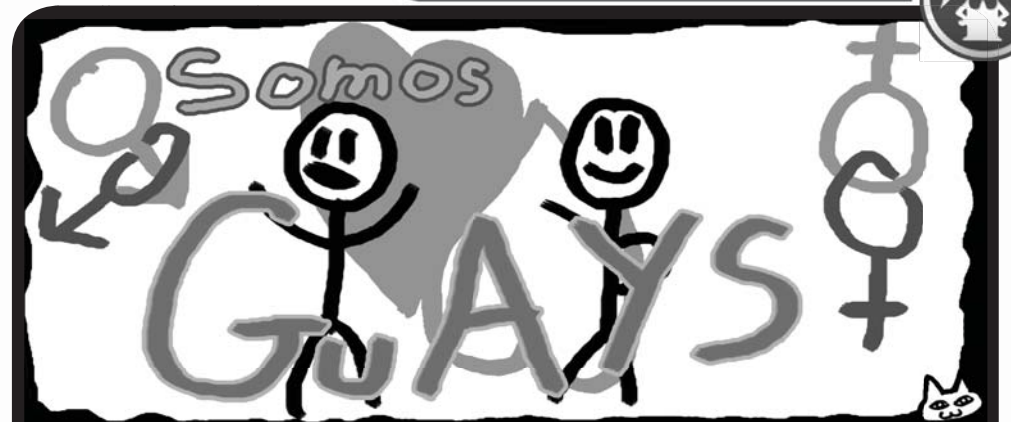
Consells: a l'hora de fer la barrejar els ingredients es recomanable afegir els ous d'un en un per tal d'aconseguir una barreja mé homogènea, si els aboquem tots a l'hora potser que no aconseguim integrarlos bé amb els altres ingredients. La farina ha de ser l'últim ingredient a afegir.

A l'hora de remenar és aconsellable fer-ho de baix a dalt i sempre en el mateix sentit. Un cop al forn, el temps de cocció és aproximat, per això s'ha d'anar controlant el procés per tal de que no s'ens cremi el pastís.

```
ing[1].nom = "mantega";
ing[1].quantitat = 250;
ing[2].nom = "ous";
ing[2].quantitat = 5;
ing[3].nom = "sucre";
ing[3].quantitat = 250;
ing[4].nom = "farina";
ing[4].quantitat = 1; //1 cullerada sopera

/* Bol : No fa falta que sigui gran */
Bol b1 = b1.get_bol();
b1.abocar(ing[1]);
b1.abocar(ing[2]);
escalfar_mantega_xocolata(b1);
Bol b2 = b2.get_bol();
b2.abocar(b1);
barrejar(b2,ing);

/* Safata : No fa falta que sigui molt
fonda, la forma es indiferent */
Safata s = s.get_safata();
Forn f;
f.adalt = f.abaix = true;
int minuts;
cout << "Amb uns 20 minuts hauria de ser
suficient per que es coés" << endl;
cin >> minuts;
f.fornejar(s,minuts);
/* Un cop tret del forn s'ha de deixar
reposar a la nevera fins que es refredi,
quan s'ha refredat ja només queda
menjar-se'l. Salut! */
```


sin vergüenza

i ara seriosament...

Sin Vergüenza és una associació universitària de joves gais, lesbianes, bisexuals i trans que cerca una completa inserció en la comunitat estudiantil universitària i en la societat en general, per mitjà de la lluita contínua contra les discriminacions per raó d'orientació sexual o d'identitat de gènere. El passat dia 1 de desembre va ser el dia mundial de la lluita contra el VIH. Sin Vergüenza, com cada any, fa una campanya de prevenció de malalties de transmissió sexual. Aquest cop a través de l'Oasi podreu rebre un condó com a símbol d'aquesta lluita. Podeu trobar-nos al despatx 204 de l'edifici Omega o podeu consultar el nostre web: www.sinver.org

FIB Alumni

www.fibalumni.net
 cercle@fibalumni.net
 @FIBAlumni

Per què t'interessa formar part de FIB Alumni?

Som l'Associació d'antics alumnes de la FIB, i volem que tots els FIBERS, tant estudiants com titulats, aprofitem al màxim el nostre pas per la FIB !!

Avantatges

- FIB Alumni ens proporciona tot això!
- Networking efectiu entre els associats.
  - Trobades TIC i sessions de formació.
  - Notícies i informació d'actualitat.
  - Descomptes en la formació continuada.
  - Accés a ofertes laborals.
  - Mentoring i coaching personalitzat.
  - Ser soci d'UPC Alumni (per a socis numeraris).
  - Activitats d'oci i esportives.
  - Accés a la biblioteca i altres serveis de la UPC.
  - Participar amb avantatges a la Festibity, la gran festa anual de les TIC.

Darreres activitats realitzades durant aquest any

- 07/06 - Empresa en Xarxa.
- 21/06 - Habilitats directives: Gestió del temps.
- 05/07 - Habilitats directives: Tècniques de venda.
- 12/07 - Emblema TICs: Pau Garcia-Milà
- 20/09 - Vull aquesta feina!
- 27/09 - Ven...amb LinkedIn!
- 25/10 - Management competitiu
- 08/11 - Visualització
- 21/11 - Speed Networking
- 13/12 - La venda complexa

I en tenim moltes més preparades!

Si estàs acabant la carrera, pots fer-te'n soci/sòcia júnior gratuïtament www.fibalumni.net

AFERS EXTERIORS

By Wayko, Lissie, Karibul & Koopa

Un dels plaers intrínsecs de la vida universitària és passar-se les classes fent unes birres (o un cafè pels fluxos) i això no ho podríem fer si no tinguéssim "el bar" de la facultat. Nosaltres en tenim un, el bar de la FIB, el qual és motiu de peregrinatge per les seves famoses "dobles con queso" i les braves. Però, com són els bars de les altres facultats? L'única manera de saber-ho es anar-hi en primera persona i comparar-los amb el nostre estimat bar. Per aquest motiu, quatre integrants de revistes vam fer una incursió al bar de la **Facultat de Geografia i Història de la UB**, posant en perill la nostra vida submergint-nos en el mar de les lletres. Aquestes són les conclusions que en vam extreure:

Només entrar a l'edifici on està ubicat el bar va començar a sonar l'alarma, casualitat? No ho creiem pas. De camí al bar, el qual no està situat en una zona de pas, i per ajudar al tòpic, hem de dir que ens vam topar momentàneament amb una olor a herba (*porro*) que ens va fer sentir com a casa (Tot i que per molt que s'intenti, el búnker mai serà superat).

Ja dins del bar ens adonem que és una barreja entre un bar de

la **FIB** i el **Unity**: l'interior com el bar de telecos i la terrassa com la nostra. El servei és self service a l'hora de dinar i s'ha de dir que el menjar semblava molt més saludable (hi havia força verd) tot i que més car. Igual que el cafè, ja que si nosaltres paguem 95 cèntims per no adormir-nos a classe, ells en paguen 1'20€ amb una qualitat força acceptable. Pel que fa a la terrassa, és semblant a la nostra per les taules i les cadires, però totalment diferent respecte a l'espai: és com un pati interior una mica més obert i força petit cosa que provoca la sensació que sigui una terrassa molt petita (més del que és realment).

Tot i ser les 13:10 no hi ha gaire ambient al bar, potser perquè totes els classes acaben a la mateixa hora. La qüestió és que està força buit, tan buit que els tres microones (sí, només tres) que hi ha per escalfar no tenen demanda.

Com a punt final recalcar que, tot hi no haver-hi ambient al bar, en 15 minuts van passar més noies que durant tot un dia al bar de la FIB. Tantes n'hi havia que vam aprofitar per apropar-nos a un grup de quatre que estaven fent petar la xerrada per fer algunes preguntes:

Entrevista a la **Desirée**, la **Laura** i la **Marina**, de segon d'arqueologia i a la **Valeria**, de segon d'història.

¿Considereu que la vostra carrera és complicada?

Desirée (D): Per mi és una carrera fàcil, però perquè m'agrada, però crec que si no t'agrada i no tens vocació és complicadíssima.

Valeria (V): Exacte, és vocacional.

Laura (L): Es muy de estudiar, muy "de codos", y si no te gusta lo que estás haciendo...

D: I molt emocional.

Koopa (K): Emocional? Pots dir-me per què és emocional arqueologia?

D: Perquè l'has d'estimar.

K: És a dir, "Mira, un cráneo <3".

Marina (M): Pero si, es que es algo que nos pasa. Yo estoy en una excavación y veo algo, encuentro algo, y digo "Fuah, ¡mira lo

que he encontrado!, y es una piedra...".

Quina és l'assignatura més fàcil que us heu trobat a la carrera?

D: Antropologia Cultural.

K: I consisteix en...

D: Debats, seminaris...

M: También hay otra, Arqueología de género, que también era de hablar y de debatir sobre el papel de la mujer en la arqueología. Y para aprobar tenías que hacer trabajos de una o dos páginas.

I la més complicada?

Teoria i pensament: La historia de la arqueología, como ha evolucionado...

Si us diem "Ingenieria Informàtica", què és el primer que us ve al cap?

D: No tengo ni idea.

L y M: "El Rober". Que es un chico que conocemos que hace informática. Y freaks.

V: Muchas matemáticas y muchos números.

K: Pues en comparación, es de la ingenierías en las que menos matemáticas se hacen.

V: Y hay muchos tíos.

M: Hay muchos, si, el % de tías matriculadas este año no se si supera el 15%. Es horrible.

Sobre el bar: Què trobeu que li sobra i li falta al bar de la vostra facultat?

D: Li falta música.

V: Sofás.

L: Y hamacas.

M: Y falta que alguien baje los precios.

Totes: El personal es muy simpático.

Hi ha cap plat/entrepà recomanable si es ve a dinar?

M: Bocadillo de beicon caliente, que además es el más barato (dos con diez).

Coses dolentes:

1. No hi ha ambient.
2. Terrassa petita i tancada.
3. Un pèl car.
4. Només hi ha tres microones.

El consejo de L'Oasi le otorga una puntuación de: Dos Dobles Con Queso

Coses bones:

1. Ben il·luminat.
2. Menjar saludable.
3. Estètica acollidora.
4. Hi ha noies.

by Fubu

By SugarMax

Hoy: Momento Matricul@r to pixe@o@n@n

<p>Un minuto de SILENCIO</p> <p>POOR</p> <p>ΔΕΡΑ</p>	<p>¿¡qué pasa CHAVALEs!?</p> <p>Ultra vez más hemos pasado por la matriculación.</p> <p>La misión más loca desde que intenté ligarme a una gitana y dejarla el mismo día.</p>	<p>Una carrera a muerte. Una carrera para conseguirla a ella. Ella...</p> <p>¡EL HORARIO PERFECTO!</p> <p>HEY! Sexy Lady</p>
<p>Sin huecos ni solapamientos.</p> <p>Pura como el extracto de Redbull que le meto a mi buga para que corra más, como para llegar a la estratosfera.</p>	<p>Ahora con la matrícula por el internet hay más competición en juego. Antes iba ordenado...</p> <p>¡AHORA SE HACEN CARRERAS CON LOS QUE LE TOCA A LA MISMA HORA! Ni FIFO ni LIFO, a hostias.</p> <p>FAST & FURIOUS</p>	<p>Tu ordenabuga (con Java 6 pa tener más FPS guap0s) debe ser el más rápido y mejor. Pero no todo depende de él y el internet... ¡Tu destreza cuenta!</p>
<p>Debes saber la posición exacta de las asignaturas que vas a hacer y sus grupos para poderlos poner al instante.</p> <p>Macramé Aplicado a Cloud Computing -MACC (Grupo 18) Satanismo en el Álgebra Lineal -SAL (grupo 666) Yahoo Respuestas Mexico y su Impacto Social -YRMIS (Grupo [Te doy mis] 10) Diseño y Análisis en Frenesí de Utensilios con Conocimiento Kani -DAFUCK (Grupo 69 Ft. Pitbull)</p>	<p>La victoria, neng, se define más rápido que lo que tarda becario RAD en llegar a un aula en la que hay Teeworlds.</p>	<p>Eso sí, como el orden sigue contando para la POLE POSI-TION, si no has aprobado las asignaturas el cuatri anterior...</p> <p>ESTÁS CONDENADO</p>

100 Milenio

por Wayko y Karibul

Queridos lectores, bienvenidos de nuevo a la nave del misterio, hoy trataremos un tema si mas no peliagudo. Facultad de Informática de Barcelona, año 2009, caras que aparecen de la nada en pizarras, proyectores, incluso en los lavabos. Caras, aparentemente, de antiguos alumnos que de la noche a la mañana aparecen en las paredes de la facultad sin ningún tipo de motivo aparente. Para abordar este tema hoy tenemos con nosotros a uno de los mejores estudiosos de los fenómenos paranormales en España el cual ha estado estudiando este fenómeno tan intrigante, hoy tenemos con nosotros al Dr. Rodríguez Carpa. Antes de entrar en materia, hagamos un repaso de lo que ocurrió aquellos días en la Facultad de Informática de Barcelona:

Corría el año 2009, un aula repleta de novatos se preparaba para empezar la clase. Cuando el profesor plegó la tela del proyector, la clase quedó paralizada al ver, horrorizados, una gran mancha de humedad en la que se podía apreciar una especie de rostro que parecía ser un antiguo estudiante bastante conocido en la facultad por troleear por los foros y que había sido expulsado por bacarrá dos años atrás. Después de la gran conmoción, tanto profesor como alumnos intentaron quitar esa mancha, aparentemente de humedad, con cierto éxito. Hasta que, a la mañana siguiente, cuando volvieron a clase, apareció el misterioso rostro de nuevo. Pero esto no fue un hecho aislado, a lo largo de las semanas siguientes aparecieron más manchas con rostros en lugares tan dispares como en las paredes del lavabo, concretamente en el que tiene la pintada de "Van a por ti", y en las lentes de los proyectores, haciendo que los rostros se proyectasen al encenderlos.

Tanto alumnos, como profesores y personal de la universidad han intentado por todos los medios quitar las caras, pero reaparecen una y otra vez. No hay manera humana de deshacerse de ellas de una vez por todas, en declaraciones del rector "Nunca nos hemos encontrado con una situación igual, la factura ya asciende a niveles astronómicos, pronto tendremos que recortar de otros sitios para poder limpiar las manchas". Esto realmente

fue así, pues actualmente el presupuesto de la UPC decrece constantemente.

Incluso algunos alumnos nos han informado de que no solamente son caras lo que aparecen, sino que durante estos periodos, aparecen misteriosos carteles que parecen ser de algún tipo de secta o culto extraño que trata de reclutar nuevos sectarios. Lo realmente espeluznante es que dichos carteles aparecen de la nada, nadie ha visto jamás a alguien colgándolos y se han llegado a encontrar paredes enteras empapeladas con dichos carteles.

Para más inri, las señoras de la limpieza se han quejado de que no están grapados o enganchados con celo, están directamente pegados con cola, resultando así muy complicada su extracción. Como podéis ver, queridos navegantes, tenemos ante nosotros un suceso si mas no, misterioso, de aquellos que despiertan en nosotros las ganas del saber, del descubrir lo que realmente sucedió. ¿Qué opina usted, Dr. Rodríguez Carpa, de estos hechos tan extraños?

- Este fenómeno ha sido motivo de muchas discusiones en la comunidad científica, en un inicio la teoría que abanderaban gran parte de los estudiosos relacionaba la aparición de las manchas con unos supuestos problemas de humedad que sufría la facultad.

En muchos hogares del mundo tienen problemas con filtraciones de agua que provocan grandes manchas de humedad que incluso pueden llegar a deteriorar el edificio donde aparecen, pero estas manchas no parecen ser de este tipo. Especialistas, después de muchos trabajos, han podido asegurar que los edificios no padecen ningún problema de filtraciones, y mucho menos estructurales, así que la que podría haber sido la causa del problema queda totalmente descartada.

Una de las teorías que ha ganado peso durante los últimos meses, desbancando así a los problemas de humedad, han relacionado estos hechos con la gran grieta que recorre el A5. Este lugar de la universidad es altamente conocido por tener propiedades místicas que ya han provocado todo tipo de sucesos misteriosos desde el día de su aparición. Un ejemplo claro es la extraña teletransportación que sufrió un bacarrá el último día que estuvo en la facultad: fue absorbido por la grieta y apareció en la UAB. Esta teoría, respaldada por una gran parte de la comunidad científica, nos explica que podría ser que una especie de entes del más allá de la grieta hubiesen logrado traspasar el umbral que separa nuestro mundo del suyo gracias a una desestabilización del campo magnético de la facultad que habría ayudado a que la barrera que separa ambos mundos se hubiese

debilitado, permitiendo así el libre paso entre ellos.

- Sin duda, una interesante teoría, pero lo que no acabo de comprender qué relación podrían tener las extrañas manchas que aparecieron en las paredes del campus. Doctor, ¿insinúa que esas manchas tienen que ver con esta clase de entes?

-Exactamente, Iker. Estas manchas las habrían producido los entes para lograr atraer nuevos siervos, de ahí saldría una posible explicación para la aparición de los carteles anteriormente comentados. Los siervos, atraídos por la llamada de las imágenes, cumpliendo órdenes de sus amos habrían podido colgar estos carteles para lograr atraer a los más desprotegidos, sobretodo futuros bacarrás. La trampa es fácil, intensivos milagrosos en las academias para aprobar casi sin pestañear. La realidad en cambio, es otra: cuando estos estudiantes caen en la trampa y se encuentran con los entes pasan a ser sacrificados al poco tiempo por los mismos que los reclutaron para poder mantener la sed de sus amos.

-Según voy entendiendo sus explicaciones, doctor, cada vez que aparecen estas imágenes, ¿quiere decir que los entes buscan sacrificios para alimentarse?

- En efecto, Iker, ahí es donde quería llegar. Buscan sacrificios, sangre. Sin ella no podrían mantenerse en nuestro mundo y tendrían que regresar al mundo de donde provienen. La solución sería esta: evitar los sacrificios. Pero sin detener a los siervos es muy complicado. Aparecen de la nada y aún no se ha encontrado un lugar de reunión fijo, siempre cambian de lugar, según fuentes de los Mossos Amorosos. Las investigaciones siguen abiertas, de todos modos el rector ha dicho que al ser bacarrás no le importa que desaparezcan, así se ahorra los gastos de gestión.

- Este misterio nos traerá muchas nuevas noticias, tenedlo por seguro, queridos grumetes de la nave del misterio y estad atentos, nunca se sabe quién puede estar detrás de unos simples carteles aparentemente inofensivos... Hasta aquí os traemos el misterio de hoy. ¿Casualidad, paranoia colectiva, una remesa en mal estado de dobles con queso? Es posible, pero siempre habrá cosas que no podemos comprender, cosas que van más allá de los 1 y 0, cosas que es mejor dejar tranquilas. Así que si veis algún cartel ofreciendo aprobados milagro, no caigáis, y más aún si habéis visto dichas apariciones en las paredes recientemente.

JUEGOS PARA ENFERMOS

HoG: Slender by Skuerzo & Fubu

No sé cómo he acabado aquí. Ya decía mi madre que mi falta de atención me acabaría causando algún disgusto, pero nunca pensé que sería perdiéndome en un bosque. Chocarme con una farola en la calle, pisar una mierda de perro, resbalarme con una cáscara de plátano, esas cosas. Pero no, me giro un momento para ver una mariposa y pierdo a mis compañeros de excursión. Ahora estoy perdido, en medio del bosque y encima empieza a oscurecer. Y lo peor de todo es que no puedo quitarme esa sensación en la nuca como si alguien estuviese observándome, pero con esta luz no veo más que ramas y troncos enredados. Y una nota en un árbol: <<Te está observando>>. Ahora sí me estoy asustando de verdad. ¿Por qué todas las sombras parecen personas alargadas? Así no hay quien se calme. He de conseguir salir de aquí YA. <<No le mires>> dice otra nota. ¿Cómo voy a verle cuando no puedo distinguir nada? Bien, si lo único que he de hacer es no establecer contacto visual, no hay problema. No le mires, y todo irá bien. De todas maneras, puedo sentir sus ojos en mi espalda, no me pienso girar. Mejor avanzMIERDAMIERDAMIERDA creo que le he visto. Era él, seguro. Suerte que he apartado la vista rápido, será mejor que vaya por el lado contrario, y salgo corriendo, a algún sitio llegaré. Está enfrente mío. No le mires, no le mires, no le mires. Le he mirado a la cara. No tiene cara.

- HOLA, ¿CONOCE NUESTRA REVISTA ATALAYA?

Slender es un juego amateur de terror basado en una leyenda urbana creada en los foros de SomethingAwful. Lo más parecido actualmente sería Amnesia: The Dark Descent, eso si Amnesia estuviese programado por telecos y para el aspecto gráfico se hubiesen esforzado tanto como tú con tu práctica de PRO2. Es decir, copiaron todos los modelos de los ejemplos del engine (Unity). Ambos juegos se alejan de los survival horrors conocidos en los que te puedes liar felizmente a balazos con zombies, infectados o monstruos variados. Aquí eres tú la víctima, sin armas y siempre perseguido por un poder oscuro que quiere consumirte. Pero, mientras Amnesia está mimado al detalle y es capaz de convertir a alguien tan duro y bragado como Pérez-Reverte en una colegiala chillona con incontinenencia de vejiga, Slender es un trabajo amateur rápido hecho para representar la leyenda urbana que requiere de mucha motivación y concentración para que la inmersión resulte efectiva.

Eso sí, si consigues sumergirte, mejor que tengas cerca una fregona para el charco de orín que vas a dejar en el suelo. En este juego en primera persona empiezas de noche en un bosque cerca de una pequeña casa, y el objetivo es encontrar ocho notas repartidas por todo el mapa. Todo ello sin ver al Slender Man, un monstruo trajeado, con una cara sin facciones, largos brazos y tentáculos en la espalda. Algo así como Borja Valles sin su frondosa melena. La apariencia del Slender Man hace que se mimetice a la perfección con los árboles del bosque, aumentando tu paranoia y sudores fríos cada vez que veas una forma alargada. Con cada nota que encuentras estás un paso más cerca de terminar el juego, pero Slender Man también incrementa su presión esperando que te relajes un momento

y te muevas sin vigilar tu entorno para aparecer justo delante de tu cara, llenar la pantalla con ruido estático y destrozarte los nervios con un chillido distorsionado. Pasar la fregona, despejarte y volver a empezar. Después de unas cuantas partidas acabas por inmunizarte y el juego se convierte en un trámite aburrido pero, si te gustan este estilo de juegos, la experiencia seguramente valga la pena.

Lo más curioso de Slender Man es que es una leyenda urbana creada completamente en internet. Originado en un concurso de retoque fotográfico en los foros de SomethingAwful para infiltrar dentro de foros de aficionados de lo paranormal y reírse un rato con los Iker Jiménez del mundo. Slender Man alcanzó la categoría de meme de internet tras su expansión por el canal /x/ de 4chan, y de ahí al resto de internet, con sus obligados fanarts en DeviantArt (yaoi incluido).

Por todo esto, desde la redacción recomendamos su GAMING EXPERIENCE con cierto nivel de alcohol en sangre, muy poca luz, un chiguagua y zapatillas de ballet, para huir como las nenas que realmente sois.

Y ahora...

Testimonios:

"Desde que juego al Slender siento que voy con más facilidad al baño"
- José Coronado

"En esta mierda de juego no tienes la puta artic para darle una ch014 al marik0n del Slender. Que des la cara, ¡Joputa!"
- Manco del Counter

"Después de jugar al Slender compuse un mambo con el ritmo que hacían mis nalgas al botar en la silla cuando aparecía el Slender con su CORASÓN DE PERRO"
- Tito Puente

"Slender es una mierda de juego."
- Equipo de desarrollo de Amnesia.

Como si de la gata chungu sin cara del Animal Crossing se tratase, os proponemos una actividad: ¡Dibuja la cara de tu Slender Man!

El Consultorio del Dr. TUX

por Akai Wayko

Queridos Fibers, un cuatrimestre más vuelvo a estar aquí para resolver vuestras dudas sobre esta nuestra facultad! Tengo que destacar la elaboración de las preguntas que me habéis enviado esta vez, he tenido incluso que releerlas para poder comprender exactamente lo que me queráis preguntar.

Doctor Tux, discípulo de nuestro estimado Doctor Rojéz.

Querido Dr. Tux, estoy dividido: Por un lado el Bar de la FIB es el lugar de peregrinaje oficial que mandan los cánones, pero por otro lado, cada diez cafés del Unity, me dan uno extra. ¿Qué debo hacer? ¿Puedo dividir mi tiempo de ocio entre ambos? Muchas gracias.

Roberto Benini - 1r Curso

Todo fiber puede elegir el camino que quiere: el del buen fiber, o el del pecado. La senda del pecado sólo te llevará a un camino de sufrimiento, de alfas y finalmente acabarás en el infierno rodeado de bacarrás. Pero como he dicho, es tu elección. El café del bar hay que tomarlo con fe. Debes creer en Él.

Estimado Sr. Dr. Tux, en los cuantiosos cuatrimestres que acarreo a mis espaldas vengo observando un pequeño detalle: en esta nuestra facultad hay un exceso muy importante y muy fuerte de penes. Este exceso inquieta mi psique en grandes cantidades, provocando así que mi orientación sexual ande un tanto confusa. Mi pregunta es: ¿cuál cree vd. que es la mejor forma de proceder con el fin de cosechar tetas y/o sucedáneos de las mismas por los lares Campusnordenses?

Confucio Fernández - 3r Curso

Siento decirte que si tu orientación sexual anda confusa a causa de tus compañeros sólo te queda aceptar que quizá no te gusta solamente el pescado, quizá la carne también te llene (ya sabes a lo que me refiero). De todos modos, si lo que quieres es ver senos, podrías ir a la clase de cálculo. Los encontrarás a mares.

Doctor, cree que podría ser rentable hacer un taller de papiroflexia con el spam de las academias?

Ezequiel Romero- 3r Curso

Totalmente, el material principal del taller sería el papel, y lo proporcionarían los panfletos así que no supondría un gasto y los beneficios si se hace bien seguramente se obtendría un buen beneficio. Pero no montes tu ná, que ya lo monto yo.

Doctor, si en clase lo más entretenido que puedo hacer es contar las veces que el profesor utiliza una muletilla, tengo un problema?

Jesús Pendido- 1r Curso

Sí, y bien gordo. Por qué contar muletillas, pudiendo contar las birras que te has tomado en el bar? Aunque si quieres seguir haciendo he de decirte que existe un

profesor capaz de decir 376 veces la muletilla "val" en 1h 45'. Puedes intentar ver si lo supera, creo que ostenta el récord.

Dr. Tux, corren rumores de que Danone ayuda económicamente al Frankfurt Pedralbes y al Bar de la FIB a cambio de poner un extra de colesterol en sus respectivos platos. Es eso cierto?

Francesc Adrià - 1r Curso

Es cierto que corren esos rumores, pero tengo suficiente información como para desmentirlos. Según mis fuentes cercanas lo que habría detrás de este exceso de colesterol sería una antigua apuesta hecha entre ambos bares, esta consistiría en llegar a una cuota X de colesterol servido. El que la alcance antes ganaría la supuesta apuesta y se quedaría con el negocio del otro.

Querido Dr. Tux:

Desde que mis ojos captaron por primera vez la imponente y sobrecogedoramente bella imagen de un profesor, y especialmente desde que su melodiosa voz deleitó mis orejas con uno de sus "pero tío", su recuerdo perturba mi sueño y ansío su abrazo en las frías noches de invierno... Dígame, doctor: ¿cómo puedo hacer un código tan horrendo como para que logre que él se fije en mí?

Anónimo

Siendo un profesor de programación un buen método es utilizar recorridos de coste elevado cuando no sea necesario, recorrer vectores más veces de la cuenta, pues cuanto más tarde en corregir tu código más pensarás en ti. Cuando mire el código para evaluarlo puedes sorprenderlo poniendo nombres a las variables tales como "int love", "bool amour" seguro que lo flipa y te llama al despacho!!

Estimat Dr. Tux:

Per què he odiat tant la facultat durant els 7 anys de carrera i ara no passa dia sense que la trobi a faltar?

Valent - ExFiber

Les relacions amor odi son conegudes mundialment i en trobem moltes a la vida quotidiana. Segurament el problema que tinguis és que et donava ràbia el fet de que et donguéssin amor als examens i ara, que no tens aquest plaer tens ganes de tornar-hi per rebre'n de nou. En el fons saps que t'agradava allò que feien als examens. Una solució pot ser seure repetidament sobre elements cilíndrics mentre repases els teus apunts de TC.

Dr Tux , me gusta una chica de la facultad, pero

Esto es todo por el momento, si no estáis satisfechos con algunas de las respuestas tenéis dos opciones: preguntar por que he contestado lo que he contestado o bien aguantaros. Si tenéis más inquietudes interiores que queráis aclarar no dudéis en enviarlas por Twitter, correo o por FB!

Twitter: @OasiFib Mail:oasi@casal.upc.edu FB:L'Oasi (.com/LOasiFIB)

siempre esta rodeada de buitres, cree usted que disfrazandome de algún predador podría espantar a susodichos y así poder hablar con la chica sin peligro?

Delfín Pérez - 1r Curso

No pierdes nada por intentarlo, aparte de tu dignidad. Si crees que no tienes dignidad que perder y que no huirá de ti al verte, adelante. Pero ten en cuenta una cosa muy importante: los buitres le hacen las prácticas a "tu" chica y seguramente también le paguen los cafés. Podrás hacer tu eso?

Dr Tux, ¿cuántos sacrificios de bacarrás al dios Stallman tengo que hacer para aprobar SLDS (Software Lliure i Desenvolupament Social) ?

Arturo Bals- 1r Curso

Depende de la pureza de los bacarrás que sacrifiques, me explico. Los bacarrás corrientes, los que no han aprobado nada, o sólo una asignatura no tienen apenas valor pues son demasiado abundantes, en cambio, un bacarrá que ha sido expulsado en su cuatrimestre de gracia está mucho más curtido en batalla y es más puro a ojos del Dios Stallman. Dicho esto, con un par o tres de puros o 10 ofrendas de bajo standing debería ser suficiente.

UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE CATALUNYA BARCELONATECH

MERIT SCHOOL EMPRESA PROVIDORA DE CURSOS D'IDIOMES PER AL PLA DE LLENGÜES DE LA UPC

Curs 2012/13 per a adults i universitaris. Anglès, Francès, Alemany, Italià i Espanyol per a estrangers a la UPC.

www.meritschool.com

Obre la boca. Aprèn idiomes.

CAMPUS NORD UPC
Edifici Nexus II
Jordi Girona, 29, 0811
08034 Barcelona
Tel. 93 413 79 20

ESCOLA INDUSTRIAL
Escola d'Enginyers
Comte d'Urgell, 187, 1r pis
08036 Barcelona
Tel. 93 413 73 41

MERIT SCHOOL ESCOLA D'IDIOMES

UNIVERSITY OF CAMBRIDGE ESOL Examinations
Authorised Centre

DAFIB - Butlletí Informatiu pels FIBers

Estimats estudiants, ens complau anunciar-vos des de l'Oasi que la DAFIB està lluitant pels vostres drets.

Davant la pujada de taxes de la matrícula, que tots hem notat a les parts més íntimes amb la mateixa intensitat que un cop del martell Mjölñir, la delegació i els estudiants de Junta de Facultat van decidir encaminar-se a la ferotge batalla contra el deganat.

Després de mesos de treball intens debatent amb els dos bàndols (en el costat de l'esquerra, els fanàtics de Bolònia i de l'avaluació contínua. En el costat de la dreta, els professors *old school* que adoren sistemàticament els exàmens finals com a mitjà per assolir la perfecció) DAFIB ha aconseguit trobar un punt fèble on, qual Arquímedes, fer palanca: les segones convocatòries.

S'ha de dir, no obstant, que aquesta proposta era bastant arriscada ja que tots sabem que la FIB no era pas el terreny més òptim per plantejar tot això. Clar que, vistes les circumstàncies econòmiques i socials (oh, hola, senyor Pujada de Taxes!) que posen cada dia més impediments a l'alumnat, doncs s'havia d'intentar. I això es va fer. I es van obtenir resultats. *Like a boss.*

Això sí, que ningú canti victòria abans de temps i comenci a obrir ja els barrils grans de cervesa. De moment només s'ha aconseguit un petit acord en el qual el deganat ha disposat part dels seus recursos humans per tal que els Tres Estaments de la Facultat(tm) (PDI, PAS i Estudiants) es trobin i puguin arribar a una solució definitiva que ens complaigui a tots.

Arribats a aquest punt, està clar el que desde DAFIB necessitem: Et necessitem a tu, fiber. Som com el maleït Tío Sam yanki, però en versió estudiantil i catalana. I sense armes. Sense barret també. Bé, si un s'ho mira detingudament de Tío Sam res, però era només per evocar un símbol. Ja sabeu, imagineu a algú de DAFIB senyalant cap endavant en un pòster antic, i les lletres "DAFIB et necessita, fill" en vermell, molt grans.

Fes sentir la teva veu, fiber. Fes tot allò que sempre se t'instia a fer i que mai acabes fent perquè ets un estudiant de vuit a dues a qui els problemes externs a la teva partida de Rolemaster li donen igual (si no ets un fiber d'aquests, ienhorabona, doncs! Estàs a un pas menys d'entendre com funciona el Món Real(tm)). Mou-te, queixa't, indignat, passa't per la delegació si vols ajudar o no ho facis si no vols, però no deixis de fer coses, de generar activitat.

Algú va dir que la mort de les llibertats vindria acompanyada de l'aplaudiment de les mases. A la universitat, la mort de l'accés lliure a ella vindrà acompanyat d'un munt de fibers dient "Bah, paso, total, en dos anys ja hauré acabat...".

Sigues sentat. Fes-ho per tu. Fes-ho per les generacions futures. Fes-ho per la terra, Son-Gohan.

DAFIB

Delegació d'Alumnes de la FIB

<http://goo.gl/d3ZpU>
http://twitter.com/DAFIB_upc

Què és DAFIB?
DAFIB és la Delegació d'Alumnes de la Facultat d'Informàtica de Barcelona

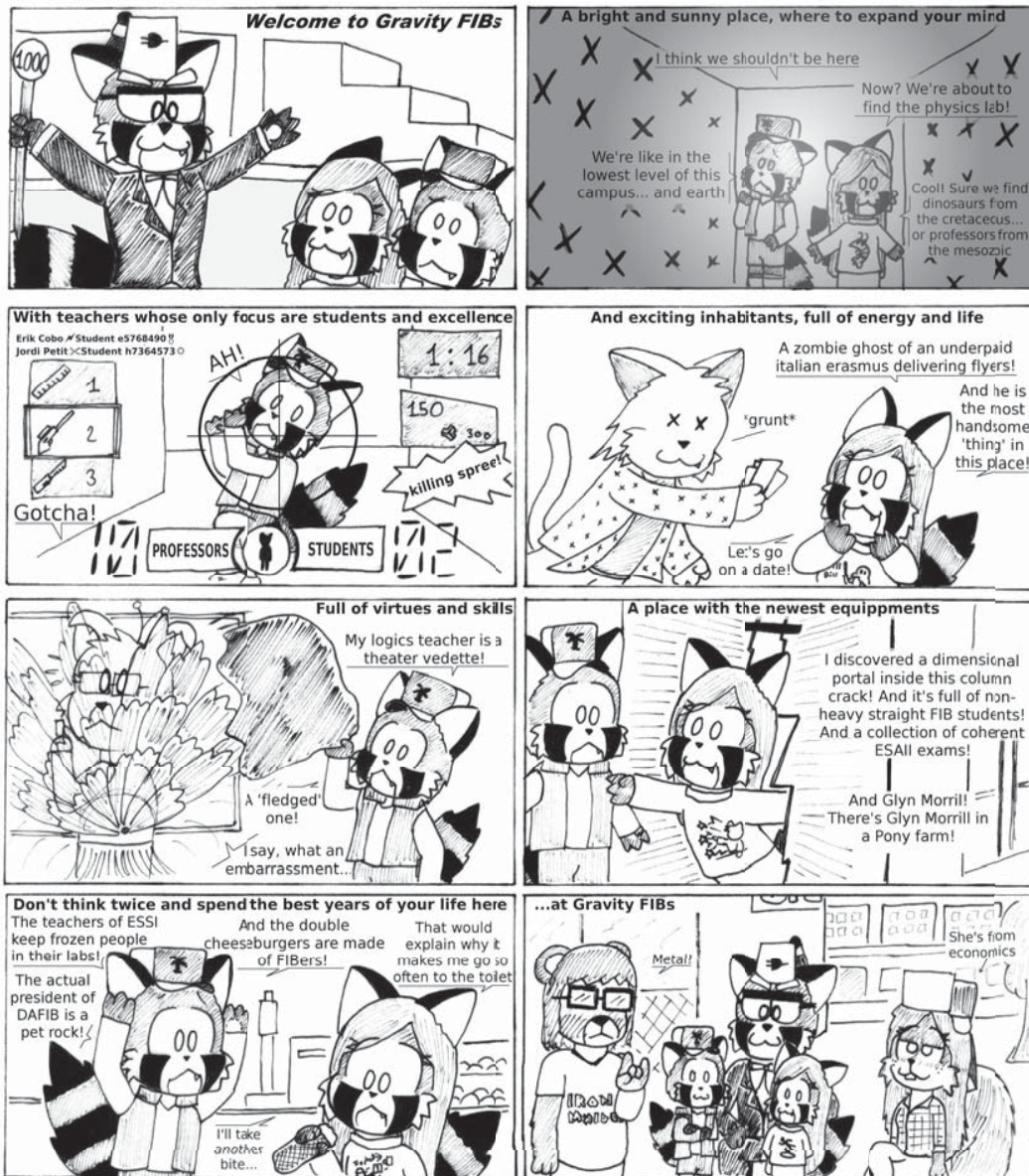
Que fa DAFIB?
Vetlla pels drets dels estudiants, té relació directa amb els delegats, forma part de la representació dels òrgans de govern de la FIB, organitza activitats tals com: L'orla, el concurs de fotografia, xerrades, etc.

Vols formar part de la DAFIB?
Estem al despatx Omega 102. T'hi esperem!!

GRAVITY FIBS

created by El Pi Pi Pi

ABCEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ1234567890-6X6: 36151114 422215 13333636154134333214233221 131131344341 32333614 4336121132 26152115321441 2332 412215 3436154423334341 1514234223333241 3316 26'33114123 - 23321336151423122615 222341423336231541

Aprenent a Escriure

by Karibul

Benvinguts una vegada més a una d'aquelles seccions que el més probable és que morin en el seu primer número. No obstant això, intentaré que aquesta duri més temps, ja que per variar aquest cop no es tracta de una secció xorra, o la típica tonteria puntual. Aquí hi haurà informació de la bona, de la que et costa 15€ el gram d'informació (ja m'enteneu). S'em oblidava, la secció tractarà de llenguatges de programació, però no de C, C++ o Java, sinó de llenguatges desconeguts per la gran majoria i que crec que, ja sigui per que son divertits o curiosos, mareixen que s'els conegui una mica més.

En aquesta entrega us parlare d'scratch, llenguatge que vaig descobrir gràcies a la assignatura de LP. El nom d'Scratch ve, com podreu imaginar, de la tècnica emprada per DJ per fer peces noves de música mitjançant sons o fragments de cançons ja grabats. I en l'scratching es on resideix gran part de la màgia d'aquest llenguatge, ja que el codi no l'escriurem nosaltres, sinó que farem servir peces de codi ja escrites, i com si d'un trencaclosques es tractés anirem unint les peces per fer el nostre programa.

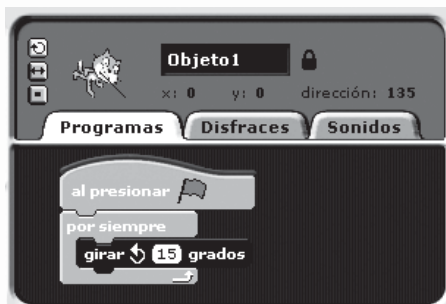
Entrant una mica més en la història, el llenguatge va néixer al 2006 en el Media Lab del MIT (Massachusetts Institute of Technology) per un equip dirigit per Mitchel Resnick. La idea darrera aquest llenguatge es acostar la programació i els seus conceptes als més petits. De una forma entretinguda, creativa i educativa scratch acosta no només la programació, sinó també conceptes matemàtics o fins hi tot idiomes, a uns nens de una edat recomanada entre 6 i 16 anys mitjançant una interfície gràfica senzilla i intuïtiva, que els permet crear una àmplia varietat de programes. Com a nota, el nom s'utilitza tant per referir-se al llenguatge en si mateix com a l'aplicació que es fa servir per programar en ell.

Scratch té una gran varietat d'aplicacions on la

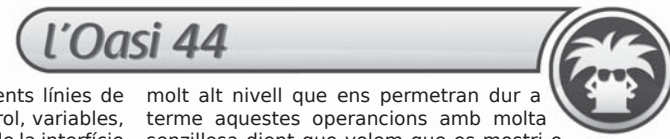
principal i més important és, com cabria esperar, la docència. Gràcies a la seva intuïtiva interfície permet que els més petits puguin fer programes senzills, que no requereixin de conceptes avançats que encara no els hi han ensenyat a l'escola, a més de ser una manera divertida de introduir nous conceptes i mètodes de treballs que els seran útils en altres àmbits acadèmics i en general durant la seva vida. Tant mateix, el llenguatge també ofereix llivertat suficient, per a que els més grans no s'aburreixin o es cansin de fer coses que no els motiven.

A més de la versió oficial estable, hi ha moltíssimes versions modificades que afegeixen al llenguatge coses que la versió oficial no soporta, poden ser recomenables algunes extensions per als alumnes més grans, per a introduir-los conceptes de programació més avançats. Algunes d'aquestes modificacions, afegeixen orientació a objectes pròpiament dita, la incrustació de blocs de codi scratch a forams on-line, i moltes altres coses.

Menció apart es mereixen el port per android 'Catroid', que no només, permet la execució de codi scratch en un terminal android, sinó que permet la edició i creació de codi desde el propi terminal, fent així que qui vulgui pugui fer-se la seva pròpia aplicació per android, sense tenir cap coneixement previ de programació o informàtica en general. L'altre projecte que mereix una menció especial es la plataforma "scratch for arduino" que integra scratch a plaques arduino, combinant així la senzillesa d'arduino amb la simplicitat d'scratch, fent que els projectes dels més petits es puguin integrar amb perifèrics al món real, el qual obre una finestra molt gran tant en el camp docent d'scratch com a la varietat de projectes que es poden arribar a crear.

Una de les característiques més importants i de les que millor defineixen és el "drag and drop" de les línies de codi. A la interfície disposem d'un

panell lateral, on es troben les diferents línies de codi, dividides en seccions com: control, variables, moviment, operacions... En el centre de la interfície hi ha una panell en blanc, que és on collocarem les nostres línies i les ajuntarem i distribuïrem de manera que formin un programa. Disposem de estructures de control que decidiran l'ordre d'execució i unes capçaleres per iniciar un bloc de línies. A més a més, disposem de l'opció d'executar una sola línia o un conjunt d'elles, sense introduir-la a cap bloc fent doble click, el que ens permetrà saber com es comportarà abans de introduir-la en un bloc més gran de codi. Disposem a més a més, d'instruccions descriptives de les accions que ha de fer l'sprite, com per exemple moure'l 5 pases o rotar-lo 10º. Tot pensat per a que els més petits puguin treure el màxim profit del llenguatge. La interfície també inclou el seu propi editor de imatges i una petita varietat de sons, així com la possibilitat de gravar-ne de nous, per tal de tenir tots els possibles recursos de una aplicació en el mateix lloc i evitar així el haver de treballar amb diferents aplicacions per fer una tasca com pot ser fer un sprite i animar-lo.

Una altra característica important, es la edició de codi mentre aquest s'executa a l'interfície, d'aquesta manera podem modificar el comportament de una animació, per exemple, en un bucle, sense haver d'executar tot el que va abans de la línia que ens interessa modificar. Aquesta característica permet una edició de codi molt dinàmica, que pot ajudar en el debugat que seria d'altre manera molt complicat per nens de certes edats. Un altre fet diferencial, és que tant la interfície, com el propi codi en si, venen una gran varietat d'idiomes, entre els que s'inclou el català, per tant els nens de diferents països no han de saber angles per entendre el que estan fent, i més endavant la mateixa interfície pot servir per introduir-los poc a poc a una llengua nova, ampliant així les capacitats docents del llenguatge.

Entrant una mica més en el detall més tècnic del llenguatge, tenim que scratch permet múltiples paradigmes de programació, el més important, és que es dirigit per esdeveniments, la forma bàsica de control de quins blocs de codi s'han d'executar son esdeveniments. Un altre tret a destacar de scratch és que permet paral·lisme entre diferents blocs de codi, però sense estructures de control típiques de altres llenguatges, per tant evitar data-race i altres problemes de aquest paradigma de programació es fa més complicat que amb altres llenguatges, ja que per fer-ho ens veiem obligats a fer servir esdeveniments. El llenguatge és imperatiu, direm en quin ordre s'executa cada acció dins d'un mateix bloc de codi, i comunicarem els blocs entre si mitjançant esdeveniments per dirigir l'ordre entre ells, si no es vol que s'executin en paral·lel. Té una part descriptiva molt important, ja que a l'hora de reproduir so, animar objectes i altres funcions complexes, disposem de instruccions de

molt alt nivell que ens permetran dur a terme aquestes operacions amb molta senzillesa dient que volem que es mostri o es senti, sense entrar en detall de com s'ha de fer a nivell intern. Per finalitzar tenim la part d'orientació a objectes, tot i que no permet la creació de classes, mètodes o tipus nous, podem simular-la mitjançant blocs que s'activin amb un esdeveniment que es llenci desde codi, i podem tenir "objectes" del propi llenguatge, que son considerats objectes dibuixables, però se'ls pot assignar una imatge transparent i posar-hi a dins els blocs de codi i variables que volem.

Scratch és un llenguatge purament interpretat. La

seva GUI a sigut portada a Windows, Mac i Linux, el codi pot ser executat en pràcticament qualsevol ordinador domèstic d'avui dia. Els codis escrits en scratch només poden ser executats a la mateixa interfície on es programa, per tant si compartim un programa podran veure i editar el nostre codi, o be desde la web oficial del MIT (<http://scratch.mit.edu/>), on podem compartir i comentar programes.

Scratch té tipat dinàmic, sense definició de tipus, de manera que el tipus de una variable es decidirà en temps d'execució i mai de forma definitiva. La única excepció son les llistes, que si podem indicar que es tracta d'una llista, però sense especificar el tipus, el que ens permet tenir en temps d'execució, llistes heterogenes. No permet la creació de llistes de llistes, i al introduir una llista en una altre la convertirà en una sola variable en funció del contingut. Scratch és type safe, de manera que no donarà errors de tipus en temps d'execució, ja que considera 0 tot el que no sigui correcte o no estigui en memòria, com una posició no inicialitzada d'una llista. Scratch te un tipat feble, i permet, per exemple, sumar un string amb un enter, o fins i tot barrejar llistes amb variables simples, on la llista actuarà com a la concatenació dels seus elements, així que si per exemple fem la suma de una llista amb els elements [3,5], amb una variable de valor 2, el resultat serà 37.

NUEVO PLAN DE ESTUDIOS A LA BOLOÑESA

by Arekusu

Al principio del curso pasado se desclasificaron los archivos secretos de la facultad correspondientes a la época de las discusiones sobre la implementación del grado. Es un asunto que se hizo sin demasiada publicidad, por lo que muy pocos alumnos se enteraron de ello. En medio de todo tipo de documentos, nuestro equipo de investigación y reconstrucción ha logrado rescatar los fragmentos de un plan de estudios que nunca llegó a aprobarse. Lamentamos mucho que solo se trate de fragmentos, en la mayoría de casos de papeles parcialmente quemados. En ellos podemos entrever la que iba a ser la sexta especialidad del grado: la especialidad de BAR. A continuación os dejamos con información de la guía docente de BAR que hemos podido rescatar, ordenada y estructurada de la forma que nos ha parecido más entendible para el lector actual.

Algoritmia Orientada a la Cocina (AOC)

Objetivos

Ampliar el abanico de técnicas algorítmicas culinarias y profundizar en sus fundamentos teóricos. Profundizar en el diseño y evaluación de las recetas. Presentar los algoritmos probabilísticos como herramienta de diseño de recetas. Presentar herramientas algorítmicas para el tratamiento de platos recetísticamente difíciles de preparar como los algoritmos de aproximación y los métodos basados en búsqueda local.

Temario

- Conceptos básicos:
El papel de la algoritmia en la cocina. Análisis y diseño de recetas. Órdenes de magnitud.
- Esquemas recetísticos:
El esquema fast-food voraz y sus aplicaciones. El esquema tupperware y sus aplicaciones.
- Recetas aleatorias:
Repaso de probabilidades. Algoritmo del "un poco de todo". Algoritmo de "las sobras". Cotas de concentración.

- Recetas aproximadas:
Recetas de optimización y aproximabilidad. Recubrimiento de platos. El problema de la olla: Rellenar la olla con el máximo de sabor.
- Recetas tratables:
Paralelismo y sus límites. Un modelo de cocina paralela. Límites del paralelismo: cocinas de restaurante bastante grandes.

Evaluación

La asignatura se evaluará únicamente mediante evaluación continua. Se harán cuatro pruebas parciales. Cada una de ellas consistirá en la preparación y ejecución de una o más recetas en los Laboratorios Culinarios de la facultad (LCFIB). El profesor actuará como juez: El alumno repetirá el plato hasta que el juez decida que es comestible. Entonces será almacenado y posteriormente el juez continuará su evaluación y determinará la nota final. Se evaluará únicamente el último plato comestible entregado al juez. En caso de que un plato no se considere comestible, la nota será cero. La última prueba se realizará en grupo, se aconseja practicar con anterioridad.

Habilidades Camarerísticas y de Comunicación (HCC)

Objetivos

Es básico para cualquier camarero de hoy en día conocer las principales técnicas de comunicación, ya sea de forma interna en el bar como de cara al cliente. El objetivo de esta asignatura es proporcionar a los estudiantes el conocimiento de las principales técnicas que pueden conducir a la adquisición de las habilidades camarerísticas que todo titulado superior debe dominar. Se trata de una asignatura eminentemente práctica destinada a que los estudiantes se acaben familiarizando con todas estas herramientas.

Contenidos

- Diseño de la estrategia de servicio.
- Dirección de mindundis.
- Importancia de traer la comida al comensal.
- Transporte de comida.
- Gestión del tiempo y el estrés (de los clientes).
- Cómo recitar un menú en público.
- Cómo redactar cartas, con énfasis en las de vinos.

Evaluación

Esta es una asignatura en que el componente de evaluación fundamental se basa en la preparación y defensa de distintas cenas reales ante un tribunal formado por los profesores titulares de la asignatura más algún otro profesor o profesional invitado, a su discreción. Se harán en un entorno profesional simulado donde se tengan en cuenta aspectos como la vestimenta, estilo de comunicación, estructura de la cena...

Proyecto de Bailes de Taberna (PBT)

Objetivos

El temario se expone de forma muy práctica, a través de la presentación de muchos bailes y canciones. La realización del proyecto es la parte principal del trabajo a realizar dentro de la asignatura. Este proyecto tendrá un fuerte componente de bailes y demás artes de taberna. Los estudiantes se dividirán en grupos de 4, y estos a su vez se organizarán en grupo de 12 estudiantes denominados "Fiestón". Cada "Fiestón" tendrá un tutor asignado. La duración de cada "Fiestón" es de 3 horas, por lo que cada grupo deberá preparar una hora de Bailes de Taberna. Habrá tres enunciados diferentes que deberá ser cada uno de ellos preparado por uno de los grupos del "Fiestón". Dentro de cada subgrupo del "Fiestón", todos los miembros deberán pasar por los tres roles posibles: "Instrumentista", "Cantante", "Alma de la fiesta".

Objetivos

- Consolidar todos los conocimientos adquiridos hasta el momento, eligiendo bailes adecuados para construir una noche de diversión correcta y eficiente.
- Conocer los principios del diseño de bailes orientados a taberna, así como sus distintas implementaciones finales.
- Aprender a trabajar en grupo por un objetivo común, participando todos juntos en un proyecto comunitario por el bien de la humanidad.

Teoría de la Degustación (TD)

Descripción

Desde un punto de vista práctico, la teoría de la degustación proporciona a los alumnos métodos de descripción y tratamiento de alimentos. Estos métodos tienen aplicaciones en áreas como los Sibaritas Inteligentes Distribuidos y la Lógica de Jamones de Primer Orden. Pero, de hecho, sirven de base para cualquier otra área de la cocina y es habitual encontrarlos, por ejemplo, en artículos de investigación de congresos sobre los límites de la mente en el continuo espacio-tiempo. Se estudia cuáles son los límites degustativos de los platos que generamos hoy en día.

Objetivos

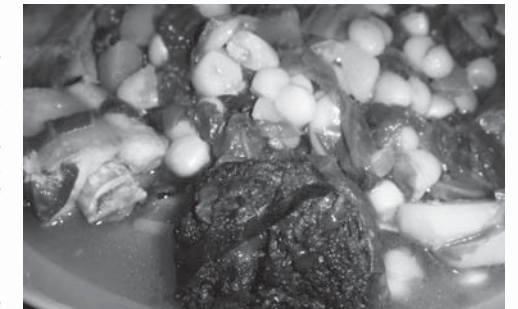
- Capacidad de razonamiento crítico, lógico y gustativo.
- Capacidad de usar modelos de comida que

- representen platos reales.
- Capacidad de diseñar y realizar potajes sencillos, y de analizar e interpretar su calidad.

Contenidos

- [...]Maquinas de Munching: maquinas de Munching deterministas, extensiones indeterministas o con varios tenedores, equivalencia de máquinas de Munching y menús de alto nivel.
- Bueneza, semi-bueneza, comestibilidad: platos buenos, platos semi-buenos, alimentos comestibles, teorema del complementario, conexiones entre semi-bueneza y comestibilidad.
- No bueneza, no semi-bueneza, no comestibilidad: El alimento K, K es semi-bueno pero no bueno, reducciones para demostrar la no bueneza y la no semi-bueneza, equivalencia entre no semi-buenos y no comestibilidad.
- Alimentos naturales incomedibles: piedras, zapatos [...]

Como puede observarse, la especialidad entera versa en la relación entre el mundo de la informática y el mundo del bar; se encuentran tantos aspectos de conexión entre ambos mundos que nos sorprende profundamente que no se haya ofertado antes un plan de estudios similar en nuestra facultad. No obstante, nos gustaría aclarar que este tema no viene completamente de nuevo a nuestro equipo de investigación. Ya durante el plan anterior había signos que apuntaban hacia el posible establecimiento de una especialidad de BAR en planes de estudios posteriores. Este sería el caso, por ejemplo, de la asignatura Bridge. De hecho podéis encontrar un examen de la asignatura, que ya empezaba a orientarse hacia esta especialidad, en la lista de exámenes antiguos de DAFIB (B1 05/06 Q2). ¿Qué ingeniero especializado en BAR que se precie podría dejarse ganar en una partida de Bridge? De la misma forma, el mercado negro de prácticas en las timbas de poker de los miércoles y la antigua posibilidad de convalidar un crédito ALE por cada diez doble con queso no son algo que haya podido escapar a nuestro atento escrutinio. Creemos que hubiese sido un acierto por parte de la facultad acabar de implementar este plan de estudios, darle el impulso final para que finalmente pudiera ser reconocido en toda su plenitud, pero entendemos que debido a la coyuntura actual no ha sido posible. Seguiremos investigando sobre el asunto con la esperanza de poder alegrarnos con una especialidad así de innovadora en el siguiente plan de estudios.

El Show d'en Cobo

By Àgata

Companys de la fib, deixeu-me que us expliqui el gran show que hem viscut avui a classe els alumnes de PE quan el nostre professor ha perdut els papers i el cap. És un relat verídric i molt seriós, però intentaré que no se us faci avorrit. I deixeu-me dir-vos, que jo no faig 'broma'...

Com bé sabreu els que feu PE aquest quadrimestre, hi ha la nova i bonica norma de que ara els SMT a classe de teoria s'han de fer en grups de 3. Avui a classe no érem múltiples de 3, és més, hi havia diversos grups de pringats als que els hi havia fallat un company, i això ha produït el caos absolut... WTF? I... per què? Doncs bé, Erik Cobo, no podia permetre baix cap concepte que no hi haguessin grups de 3, de manera que ha anat partint i ajuntant els pringats que ens havíem quedat en grups de 2, fins que ha arribat al final de la classe i sorpresa! 4 estudiants salvatges apareixen d'entre la gespa...

Aquí es comença a sobrecarregar el seu disc dur: no ens podia permetre que no fóssim grups de 3, però nosaltres estem obligats a fer aquests controls de teoria i només érem 4. Així que ens ha demanat que resoluéssim el problema nosaltres mateixos, i quan fóssim grups de 3 ens donaria l'enunciat. A veure, si sabéssim fer màgia no estariem en aquesta facultat intentant fer aparèixer alumnes del no res, ja seriem rics, de manera que hem optat per demanar-li que ens deixés fer dos grups de dos, i que els companys que faltaven... ajo y agua. "Doneu-me un grup de tres i el que queda que s'espera a veure si arriba algú més" ha sigut la seva resposta abans de tornar a la tarima.

L'estudiant A, no s'ha pogut quedar de braços plegats: s'ha acostat a la tarima, i li ha demanat que per favor, ens deixés fer l'SMT, ja que és puntuable, i no seria just que ens obligués a conformar-nos amb un 0 només perquè no som múltiples de 3. A Cobo, se li ha sobrecarregat una part més del disc dur i, enfadat, ens ha donat dos enunciats dient, amb to amenaçant i cara de pocs amics: "molt bé, aquí teniu, però després de la classe us quedareu tots a parlar 10 minuts amb mi (i senyalant a l'estudiant B, que no havia dit quasi res) sobretot tu! Com et dius tu?". The heck?

NOTA: l'estudiant C, el primer dia de classe, va posar sobre avis al professor d'un cert volum de feina que se li ha acumulat els dimarts, i li va comunicar que faria els SMT i

marxaria per avançar tot el possible. Així que l'estudiant C s'ha dirigit al professor "saps que marxo després del SMT per la feina, no ho podem parlar ara, quan..." Fibers, no sé com acabava la frase, per què en aquest mateix instant, el disc dur es sobrecarrega totalment, el rostre d'Erik Cobo ens mostra un *pantallasso* blau dels guapos, i aquest cau totalment desplomat davant nostre, entre les dues últimes files de taules de l'aula.

Estudiant D es queda totalment en shock, estudiant C s'aixeca corrents per anar a buscar ajuda, estudiant E (el pobre que seia al nostre davant) es torna groc, després lila, i després verd i finalment blanc i s'ajup a comprovar el benestar del professor. La resta d'estudiants, després d'al·lucinar, comencen a preocupar-se i a moure's per fer alguna cosa. Quan estudiant C passa per la porta, Erik Cobo s'aixeca i diu "NOIS, ERA BROMA". ... .. Problem?

Aquí s'han començat a col·lapsar els nostres de discs durs. Estudiant D assimilat el shock. Estudiant C indignadíssim es dirigeix al professor: "vostè creu normal fer una cosa així? Sap el que m'acaba de fer patir?". Professor salvatge apareix i respon: "M'agarda. I vosaltres sabeu lo que em feu patir? Que he de fer les classes en una aula tant petita i amb tanta gent, que no obriu mai, i que a sobre em vingueu amb els vostres problemes i me'ls feu resoldre a mi?". Dit això, s'encara a l'alumne E i li dona les gràcies per haver-lo ajudat, demanant-li també disculpes per haver-lo espantat tant, i seguidament, donant ja del tot l'esquena a la última fila, demana disculpes formalment a la resta de la classe. Alumne C, que ha perdut la fe, ens ha dit que per aquí no hi passa, ens ha ofert fer l'SMT als altres 3 i ha marxat. Alumne D torna en sí. Alumne B no entén per què Cobo l'ha senyalat ni per què ha fingit tal

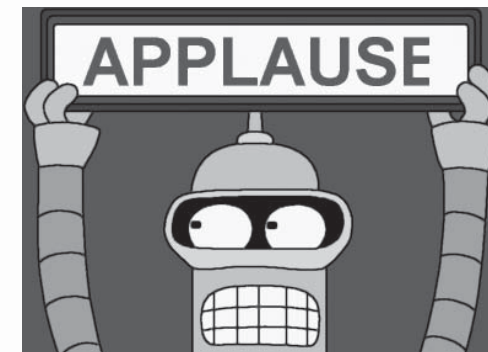
atac, està indignat, ja no sap què hi ha al SMT. Alumne A explota: "vostè creu que això és normal? Jo no em penso quedar a esperar a la seva classe" i seguidament comença a resoldre l'SMT a velocitat màxima. Professor demana disculpes de nou a la resta de la classe (el que sí que puc dir és que si no has comès cap acte que li desagradi, mereixes tot el seu respecte i més), i torna al seu lloc sense donar més explicacions.

Alumne D s'ha desbordat. Però si no n'hi ha per tant... Exacte, no n'hi ha per tant, per les persones que no han presenciat a efectes directes un autèntic atac com el de Cobo. Mentre per a la resta d'alumnes allò semblava un desmai, per alumne de ha semblat un atac de cor... i el motiu és senzill: el seu germà petit, no fa masses mesos, va sofrir un atac similar al del seu professor, però un atac real. El germà de D té la sort de seguir viu després d'haver escapat pels pèls d'una mort súbita. El motiu, una anomalia del cor que causa l'acceleració anormal d'aquest, generalment poc greu, però en esportistes, és un dels grans causants de morts súbites. Segons els metges, el germà de D va tenir la sort de arribar molt probablement al només al límit de pulsacions per minut que podria aguantar una persona sense caure per sempre en la mort súbita.

Us podeu imaginar ara, l'espant de l'alumne D, i què més ha implicat per aquest l'actuació del professor... Revivre una agonia tant gran no és cosa fàcil. Alumnes A i B han consolat com han pogut a D, i després d'entregar el que hem pogut de l'SMT, possiblement suspès, alumnes A, B, C, i D ens hem disposat a presentar una queixa formal dels fets (hem recollit a C pel camí). Els estudiants ens hem posat en contacte ràpidament DAFIB, que diguem que han al·lucinat pepinillos amb la nostra història i amb l'estat d'estudiant D, i ens han donat suport. Passa un dia... arriba l'examen parcial de PE. Quina alegria! Era el que tots desitjàvem! <3 Ha sigut l'examen més curt que he fet mai, i l'exercici del B3... oh quin gustasso, no s'han flipat gens!

Bé, tornant a la realitat... després de l'examen hi ha hagut la reunió amb el vicepres, a la qual ha assistit també la degana, altrament coneguda com a "la mami", s'ha parlat el tema, s'ha explicat bé un altre cop, s'han exposat les queixes, i s'ha arribat a una espècie d'acord entre alumnes i la FIB. Per començar, Cobo parlarà en privat amb els alumnes afectats, A, B i C. L'alumne D està traumatitzat encara. A més a més, donat que sembla que la calor i l'ambient carregat de l'aula contribueix al malestar del professor, intentaran que es permeti el desplaçament del grup a una de les aules d'amfiteatre. Demanaran també a Cobo que sigui més flexible amb les normes per als SMT,

no fa falta que se'ns permeti fer un pilot de grups de 2 si falta gent, però si que hauria de deixar que un cop agrupades les persones, si queda algú desaparellat es facin un o dos grups de 2 per tancar el total. També ens han explicat que si ara els grups han de ser de 3 és per el volum elevat de matriculats, som tants, que fent grups de 2 no podrien corregir els SMT quan toca. La degana s'ha mostrat solidària amb els estudiants, i el vicepres ens ha assegurat que no es repetiria, que si Cobo fos un cabrón ens diria "no m'estranya, si és que és un cabrón..." però que no és el cas, i que estiguéssim tranquils. S'ha aprofitat per comentar el desacord amb la metodologia de classe, però ens han dit que no hi podien fer res, cada professor té una manera que li va millor per donar classe (obvi, així no ha de preparar res...) i que hi ha alumnes que d'aquesta manera aprenen més que amb un professor que s'enrotlli a explicar. Doncs jo sincerament, m'adormo i conto mosques, que és més diver...

En fi, al final, sembla que tot acabarà bé. Voldria dir als alumnes que creguin que això és massa fort i que no li haurien de permetre seguir donant classe, que s'ho treguin del cap, no es poden permetre que un profe que fa tants anys que està aquí i s'ho coneix tot, desaparegui. I els que no li vulguin tant mal, estiguen tranquils, serà una taca a l'expedient, i pel què li falta per jubilar-se, tampoc li vindrà d'aquí. Voldria donar les gràcies a DAFIB pel suport i la ajuda prestats, així com l'interès en arreglar el problema el més aviat possible. També voldria donar les gràcies als alumnes A, B i C, (especialment A i B) que m'han donat suport totes les vegades que la agonia tornava i em turmentava, creant bucles infinits d'imatges del meu germà al meu cap, i no m'han deixat sola fins que s'han assegurat que feia Ctrl+C. Gràcies a la resta de gent que m'ha donat ànims i ens han ofert suport. I gràcies a L'Oasi per preocupar-se per aquest tema i donar-li la importància que es mereix, i deixar-me fer un escrit per comunicar-vos a tots que en el fons tot això era per dir-vos que, sens dubte, Erik Cobo mereix un Oscar.

Des de L'Oasi li donem les gràcies a l'Àgata per aquest article.

Tu també pots col·laborar amb L'Oasi! Fes-nos arribar els teus articles al nostre mail (oasi@casal.upc.edu) o vine personalment al nostre despatx a l'Omegà 103. T'hi esperem!

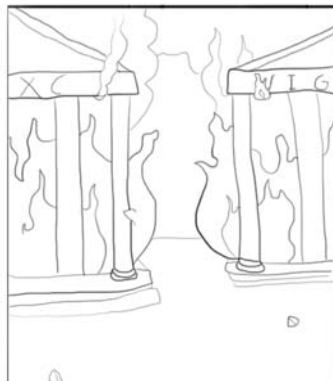

THE LAST ENGINEER

Después de repetir **CC**, nuestro intrépido ingeniero consiguió pasar el primer difícil y complejo ciclo. Mas se equivocaba porque de lleno caía en el **SEGUNDO CICLO**.

Se durmió durante meses para poder crear los artefactos que haría que los dioses de **PROP** y **PROSO** no le destruyeran. Consiguió la forma **EI 3E** después de rellenar ingentes cantidades de formularios y papeles en la casa de los loros de **PSIBD**. Luchó fieramente en las mansiones de clanes como **VIE** o **XC** para obtener nuevas habilidades.

Se llegó a las puertas del infierno. En la entrada lo esperaba el sabio de **IEI**, el cual le previno de los males que podría hallarse detrás de la entrada al averno. Proveyole de un mapa con el camino más directo hacia la meta, realizado con la arcana magia **IDA***

Viajó hacia lo más profundo del lugar derrotando demonios combinatoriales aplicando cortocircuitos con su espada-scoreboard previniendo los ataques **WAW** y **WAR**. Además de su armadura **COMASULICA**

Derrotó al monstruo parcial justo antes de que el sabio de **AC** se fuera del lugar sin entregarle el objeto sagrado para el gran **BOSS** del infierno. El examen final.

No hubo batalla más épica en toda la carrera.

Con la ayuda de los 7 libros arcanos de **AC** (uno de ellos obtenido a través de un discurso del arcano mago **Jacatron**) derrotó al maligno. Saliendo del infierno volvió a la claridad de la superficie. Era más fuerte y hábil que antes. Lo transcurrido en lo que llevaba de segundo ciclo le había conferido una abstracción y fuerza sobrehumanas

Pero esto no se acababa aún. En la salida del infierno un arcano ante le comunicó que aún su poder no era suficiente para superar al **CRAN** (meta de todo último ingeniero). Necesitaba, entre otras cosas, la medalla de última promoción de **CE**.

MASTER SLAVE

¡ODIO ESTAS MALDITAS TIRAS! TE SACAN FATAL Y NADIE SE LAS LEE!

MALDITOS DIAGRAMAS DE ES2...

¡VIVA ESPAÑA!

by Tompe FIN

OYE HERMANO CTHULU, ¿TE HAS LEIDO EL OASI QUE TE DEBE?

NO ENTENDE NI PISO, COLEGA

CUANDO HERMANO CTHULU ENTRA EN LA FEB...

¡AJAJAJA, UN BOTIJO, ¡AHORA LO PILLO!

by Tompe FIN

JODER, GIMP'S ES UNA MIERDA

¡PERO SI TU SUEÑO ERA CONSTRUIR UN COMPILADOR PARA LA LENGUA NEGRA!

TE REFIERO AL REMAKE DE "COMPAÑEROS"

TIENES RAZÓN, QUITI PARECE JULIAN TIÑEZ (SOTOS ESCORIA)

by Tompe FIN

HOMBRE, DR. MANHATAN, ¡CUÁNTO TIEMPO! ¿QUÉ ES DE TU VIDA?

HE ESTADO ENTIARTE UN TIEMPO Y TE HE DEDICADO A CREAR VIDA EN LA NOVENA LUNA DE JÚPITER...

TE HAS PASADO A GRADO, ¿VERDAD? ¿CÓMO LO HAS...?

LO LEÍ EN TU TWITTER: @Amorasul

by Tompe FIN

¡PERO SI ES EL HOMBRE-VACA QUE NUNCA HABLA Y NUNCA SE LE HA VISTO EL CUERPO ENTERO HASTA AHORA, ¡TURCIÉLAGO! ¿QUE ME CUENTAS?

¡QUÉ PEO ES, EL DESGRACIADO!

PUES AHORA QUE LO DICES ESTOY TERMINANDO LA CARRERA Y IBM ME HA PROPUESTO...

PERO TE LA SACASTE EN GRADO, ¿VERDAD? PUES SÍ, PERO...

¡LO LEÍ EN TU BLOG, ERAS ESCORIA.

by Tompe FIN

HOMBRE MIERDE, ¡CUÁNTO TIEMPO! QUÉ, ¿TERMINASTE LA CARRERA?

¡OH! POR SUPUESTO, PROFESOR ENROLLADO, ESTOY EMPESANDO A CURRAR EN UNA EMPRESA DE...

TE ESTAS SACANDO EL GRADO EN LA UB, ¿NO? ME PASO EL DÍA TIRANDO BLOOS DE OTRA GENTE, ¡SÍ RESPÉZBAME!

by Tompe FIN

Me he atragantado con una FIB-Burger XXL en clase de CI

Queridos Oasieros,

Os escribo para haceros saber que este mediodía me he comprado una FIB-Burger XXL en el Bar de la FIB para llevar. Y cuando me la he comido esperando la llegada del profe de laboratorio de CI, me he atragantado y casi echo la pota sobre mi compañero. He tenido que salir de clase a despejarme, y cuando estaba fuera el profe ha entrado y me ha cerrado. Como me daba vergüenza abrir la puerta y entrar, me he quedado fuera. La próxima vez que quiera saltarme clase, ya se que puedo contar con otra ayuda del bar. Y nada más, solo queria contaros eso.

Atentamente, "Toni" el de Segundo

Querido Toni-el-primer-de-los-perdedores,

Nos halaga que pienses en nosotros en unos momentos como estos, pero siento decirte que esto no es tu twitter. La próxima vez que saques cosas por la boca, o por otra parte del cuerpo, sea en la FIB como en tu casa, hazte una foto y subela a tu tumblr, o dale la vara a quien te siga en tu blog. Por otra parte, hemos hablado con tu profesor de laboratorio, y te va a poner un cerapio como un monte, así que ya que no tienes esperanza alguna aprovecha para ir al Bar de la FIB y pedirte otra hamburguesa.

Otro adalid de minorías FIBers

Querida redacción de l'Oasi,

El otro día escuche a un par de compañeros de clase, durante el descanso, de que en esta revista se menoscaba el honor de la personas del colectivo LGBT. En concreto, me pareció escuchar algo acerca de bromas o insultos proferidos contra la asociación SINVER. Al escuchar eso decidí incorporarme a la conversación. Al parecer, según me estuvieron contando, no respondisteis a las quejas y no es la primera vez que pasa algo parecido. Por lo visto es algo de lo que se habla mucho últimamente, la verdad es que hay gente muy cabreada con el asunto. ¿Cuál es la postura oficial de la asociación al respecto? ¿Por qué nadie se pronuncia?

Gracias, Fukermeister92

Estimado ...¿"Fukermeister"? ...¿En serio?! Por favor...

Aquello que se dice posición oficial y caballera, es que aqui no se menoscava a nadie ni se tiene la intención, ya que creemos bien respetable la postura sexual de todo el mundo (y con eso ya somos más abiertos de mente que los EEUU, donde hay estados donde la única postura sexual permitida es el misionero). Si es por lo del anterior "Ocurrió en el A5", y no nos pondremos a teorizar ahora sobre "qué es el humor" y sobre que se puede hacer broma y que no. Si es por lo que dijo cierto miembro de l'Oasi durante la hora de comer el otro día, tranquilo, que eso no llegará a ningún lado. Sabemos muy bien en l'Oasi que la gente de Sinver no tiene vergüenza, pero sí tiene sentido del humor. Después subiremos a preguntarles a las chicas si les entrastes con ánimo de discutir sobre la verdad y el amor, o intentaste colar nabo por ahí enmedio. ¡A ver si eres de esos homófobos que se creen que eso es vicio!

La gent ens envia portades. Doncs que passin!

Benvolguts FIBers,

Sóc una FIBer de tercer any, i m'he integrat tant en aquesta societat masculina que m'he tornat una de vosaltres. És mentida, ja m'agradaven les noies abans d'entrar a la FIB. Ho sento nois ♥. Us envio una portada auxiliar d'aquestes que sé que apreciareu. No és pornogràfica com les d'altres anys, sino eròtico-reivindicativa. La noia és maca, i a mi em posa molt. Espero que a vosaltres també.

Petons a tots i sobretot a totes, Sakura-saku

Estimada Tisoreta de Bonsai,

Ens ha agradat molt que pensessis en nosaltres, ni que sigui per a fer-nos aquesta fabulosa portada falsa. Amb el teu mail has aconseguit que un dels nostres redactor/dibuixant estigui ara mateix ensumant la pantalla d'ordinador amb el teu mail obert, com si es tractés d'una carta real (però tranquil, que aquest ja ve tarat de casa). Entenem que no ets tu la de la imatge, pero... La coneixes? És també del ram de la reposteria? O li interessaria conèixer a un redactor amb experiència en InDesign? Un altre dels redactors pregunta si a ella (o a tu mateixa) li agrada el rotlle de les disfresses "peludes". No cal que responguis a això darrer. Acabem de cremar l'individu en qüestió en una foguera. Per favor, una mica de decència!

Podeu enviar els vostres correus, dibuixos, col·laboracions o textos a: "oasi@casal.upc.edu", a la bústia de l'Oasi o directament al despatx Omega 103.

Visita nuestra hemeroteca en oasi.upc.es

De L'Oasi 33: LO DICEN LOS LAVABOS

estudio realizado por Elmenda, consultor independiente

En esta página se presentan una serie de frases que podemos encontrar en los lavabos de los aularios (A1-A6) de nuestro querido Campus Nord. Sin duda frases dignas de recordar y que deben pasar a la historia. Sigán leyendo:

* La quiero chupar aquí.

Sin duda, cosa que todo el mundo desearía hacer en un lavabo.

* No hay gusto más descansado que después de haber cagado.

Con esta hay que quitarse el sombrero, cuanta razón.

* Liberad a willy.

Bueno, una de tantas formas de expresar el placer de soltar lastre.

* Van a por ti, ten cuidado.

¿Quiénes? Tendré cuidado cada vez que vaya al lavabo, vaya a ser que me ataque el váter.

* Colorines!

Creo que el que escribí debí de tomar sustancias alucinógenas, salvo que mee pintura en vez de orina.

* Muerte al nazi!
o Antes muerto que sencillo!

Sin comentarios... XD

* Akí ha kagado Kangrejo.

¿En serio? ¿Los cangrejos van al lavabo a hacer sus necesidades?. Quizá fuera el Cranc de las Tortugas Ninja.

* Mi corazón está inquieto hasta que no descanso en el VCR. Yo más bien "descanso" en el WC, no en el VCR, eso se usa para grabar programas de la TV o ver películas (aunque esto último cada vez menos). Aunque bueno, hay gente que se mea en la PS2, como el reciente caso del niño electrocutado por mear en su PS2.

* A muerte!!

Jodo, ¿tanto te duele dilatar? ¡no es la guerra! :P

* Don't worry, be a perdedor.

I'm not a perdedor, I am a 1337 w1nn3r, 70741 0wn463.

* Correte aquí. (Dibujo de diana debajo).

o Score:
o mierda, te di al pomo.
Que mala puntería tienes, chaval.

* ave a just que he cagati!

Empty your mind. Be formless, shapeless. Like shit. You put shit into a bottle and it becomes the bottle. You put in a teapot, it becomes the teapot. Shit can sink, or it can float. Be shit, my friend!

* avé has hecho? (tabla indicando, con cruces, la cantidad de gente que ha hecho cada cosa):

- o He hecho un porro
- o Una paya
- o He meado
- o Me he sonado los mocos
- o He esnifado ralla
- + Es que aquí la gent no fa l'amor?
- o Me he metido la escobilla por el culo (solo chicas)
- o Ninguna de las anteriores.
- o Participa!

Madre mía, ¿tienes que rellenar una encuesta cuando vas al váter?. Desde luego, las posibilidades son de lo más variopintas, y lo mejor es que todas tenían alguna cruz (excepto la de la escobilla por el culo). Aunque las fuentes tampoco son muy de fiar :P

* Puta la que frega.

Yo soy puta y mi coño lo disfruta... no te jode. Un poco de respeto hombre, la higiene es algo muy importante también :)

* Cagar es un placer que la gente no quiere reconocer. Creo que esta frase la ha escrito el mismo que una de más arriba :-)

* En este bendito lugar hace fuerza el más cobarde y se caga el más valiente.

Toda la razón del mundo. Hay veces que cuesta poner el huevo, y hay que ser muy valiente para superar tal adversidad.

* Llevo 3 días comiendo en el poliménú, y me pregunto, ¿se puede cagar más de lo que comes?

o Más no, ¡pero lo mismo seguro!
Si llevas 3 días comiendo en el poliménú, no se entiende cómo llegaste si quiera a poder cagar.

* En la fib solo se hackean culos
Yo diría algo más que culos... también el orgullo y la dignidad xD

Frases de profes

Les hores passen lentament a classe i no només per als alumnes.

Gràcies a aquestes petites perletes que ens deixen els professors, no se'ns fan tan pesades. Si n'enxampes alguna, afegeix-la a http://www.wikirevistest.org/wiki/Frases_del_cuatri

Profesor: ¿Cuál es la mejor manera de tener, de golpe, un networking de la hostia?

Alumno: Casarte con una infanta.
Profesor: Muy bien, pero tú no tienes cara como para ligarte a una infanta.
Xavier Llinàs, HDC - 26/09/2012

Enseñando proyectos pasados de PXC muestra una web de 'Contactos para FIBers' con corazones y una pareja abrazada. "Estos... eran demasiado optimistas."
Alberto Cabellos, PXC - 6/09/2012

"Los buenos economistas están con Superman o Batman, no existen"
Xavier Portales, EEE - 04/10/2012

"Allò que diuen que el manual és per gays, no, feu-ho"
René Serral, ASO - 28/09/2012

"El llibre de PIC Microcontroller està escrit per uns països a Taiwan amb mots cafés a les 4 de la matinada"
Enric Xavier Martín, CI 04/10/2012

Alumne: "Com es decideix quin processador té prioritat?"
Professor: Marica l'últim!, perdoneu si hi ha algú d'aquets per aquí"
Eduard Ayguadé, PAR - 04/10/2012

"I al nirvana sols hi arribareu si enteneu aquests 2 bucles, i només llavors sereu feliços"
Jordi Petit, EDA - 09/10/2012

Alumne: "Si este algoritmo es tan malo, ¿por qué existe?"
Profe: "¿Me estás preguntando por el origen del mal?"
Luis Antonio Belanche Muñoz, APA - 09/10/2012

"Un PC ho deixrem en que és qualsevol ordinador menys els Apple"
René Serral, ASO - 14/09/2012

"Bueno, no van las contraseñas pero no os preocupeis, que mucha gente se pone nerviosa y tal, os daremos mas tiempo, cambiando de tema: ¿quién de vosotros me tiene en teoría?"

[levantamos la mano dos personas]
- Tú, ¿vienes a mis clases? [señalando a uno de los dos que ha levantado la mano]
- Sí.

- ¿Y tú? [me señala a mí]
- Bueno, a veces sí y a veces no.
- ¿Sabes que también dan informatica en la UAB?"
Ramon Ferrer i Cancho, PRO2 - Fecha desconocida

EL CRUCI

por Mr Blonde

Este cuatri nos abandona el mítico David López en su sección más longeva, el cruci. Pero esto no queda aquí muerto, la sección la toma, con ganas y energía, uno de nuestros "viejunos" venerables, Blonde.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	A	B	C
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
A												
B												
C												

Horizontales

- Destino del culo de los fibers que se portan mal. Ninguna fiber lo es.
- Famoso algoritmo criptográfico de clave asimétrica. Ciudad famosa en la Antigua Roma por su afición al hockey hierba. Javascript.
- Yahoo Respuestas en bueno. Un nombre natural molt, molt petit.
- Universidad de Cantabria. Ciudad a 30km de Barcino siguiendo la costa hacia la Galia. Minus e raised to the multiplication of i by pi.
- Entidad que reparte las IPs. Componente que se coloca en el centro de un chip. Taiwanese que hacen portátiles chusteros.
- TCP and UDP are examples of this. Apellido del gordo que revolucionó las descargas. Principio de la robótica.
- Mítico LiveCD que daban al matricularse en la FIB. Al revés, pensaré un proyecto.
- Juego de gráficos molones muy de actualidad. Está a medio comérselo. El principio del día.
- Así empezó todo. Una de las grandes creaciones de Dennis Ritchie, DEP. Edificios de defensa de los terrans.
- El núcleo de CUDA. Nombre del oasisero más longevo, artífice de este cruci durante 25 años, ¡gracias!. La asignatura del plan 2003 que me enseñó el binario.
- Parte del ojo necesaria para ver bien la pantalla del nuevo MacBook Pro. Es al LCFIB lo que Don Limpio a Mister Propper.
- Preciado objeto de colección para muchos fibers. Enumeración de cosas.

Vertical

- Estudio de cómo poner ladrillos para hacer procesadores.
- Único verbo en castellano que solo se puede conjugar en infinitivo (comprobado en la RAE). Ctrl+Alt+...
- El logos, el orden del todo para la filosofía china. Un número natural cualquiera. The city that never sleeps. En PLN, las ocurrencias una palabra en un documento dividido entre el total.
- La usamos para expresaar la complejidad en

- tiempo de un algoritmo. Catástrofes que ocurren cuando llueve mucho. Software horroroso para hacer diagramas UML, pero también de los pocos libres.
- Nombre de pila de uno de los novelistas más venerados por nuestro gremio. No incluyan.
- Medio monstruo de la especie de Shrek. El proceso que hace que la leche deje de saber a leche pero dure semanas. Embajador vulcaniano en la Tierra que sale en Star Trek: Enterprise.
- Nombre de pila de Moss el de IT Crowd. Disciplina y antigua asignatura de buscar cosas en documentos o en Internet. Benedicto, equis uve...
- El río que pasa por debajo del Ponte Vecchio. Al revés, asturiano que levanta la botella por encima de la cabeza.
- Película de Spielberg en la que deshonra una disciplina muy nuestra metiendo al crío de "El Sexto Sentido". Querré con toda mi alma. Dinastía vigente de SOs de Microsoft.
- Quince. "Knock" en cristiano. Se lleva, está de moda.
- Al revés, sistema para vaciar algo de líquido sin beberse. El reino de Sargón.
- Juego de destroz arcos del espacio. Com un tros de pa.

New Turing Test

En aquest número l'NTT el fem a Juan José Costa Prats, professor de Sistemes Operatius que no coneix l'estat enfadat, crack de OpenMP, gran persona i per sobre de tot, capaç d'explicar-te bé per milena vegada qualsevol pregunta de noob.

1.- Quin és el súmmum de la miseria?
Ufí, no ho sé, hi ha tantes desgràcies... però en la meua escala estarien tots aquells casos en que una persona estimada (fill, parella, familiar...) queda alladada per algun motiu de la resta del món, patint ella i fent patir als altres: quedar-se o néixer ceg i sord, Alzheimer, ...

2.- Quin és el teu somni de felicitat?
Algo simple, tenir una caseta amb hortet a Eivissa, on poder ajuntar-se amb família i amics per conversar, riure i, en definitiva, passar estones plegats.

3.- Quin és el tret principal del teu caràcter?
L'indeterminació? ;)

4.- Quin és el teu principal defecte?
Possiblement l'anterior, però en tinc tants que em costa decidir-ne només un.

5.- Quina qualitat prefereixes en un home?
No és algo que em qüestionari gaire, però segurament no deu ser només una, i al final es deu resumir en que siguem capaços de passar una bona estona i de voler-ho repetir en el futur.

6.- I en una dona?
Mmm... m'agrada que em facis aquesta pregunta... si aquesta dona és capaç de trepitjar tres merdes de gos seguides, en tres dies diferents, durant les tres primeres cites... i vol quedar una quarta sense perdre el somriure... em tindrà als seus peus. Sense dubte aglutina moltes qualitats: valenta, perseverant, decidida, té molta sort i, sobretot, sentit de l'humor :)

7.- Per a quina falta tens més indulgència?
Per les de futbol. Quasi no el miro, però en general fan més "cuento" que altra cosa. El "Pepe" és un tema a part...

8.- Qui t'hauria agradat ser?
Algú com l'Steve Wozniak, prou intel·ligent per veure una necessitat, capaç de construir-ne una sol·lució viable i enriquir-se amb ella.

9.- Quin és el teu heroi preferit, real o de ficció?
El Dr. Slump, ... ah, espera, has dit, heroi?... llavors el capità Enciam i la seva frase mítica "Els petits canvis són poderosos". (Quant mal ha fet tot això amb la meua persona...)

10. Quin do natural t'agradaria tenir?
Doncs un dels dons que podria estar bé tenir és el de la memòria fotogràfica. Ha de ser tot curiós a la vegada que útil... la de vegades que he anat a comprar i m'he oblidat la llista de la compra...

11. I sobrenatural?
El canvi de lloc instantani. La de temps que guanyaria per fer altres coses... no necessàriament útils.

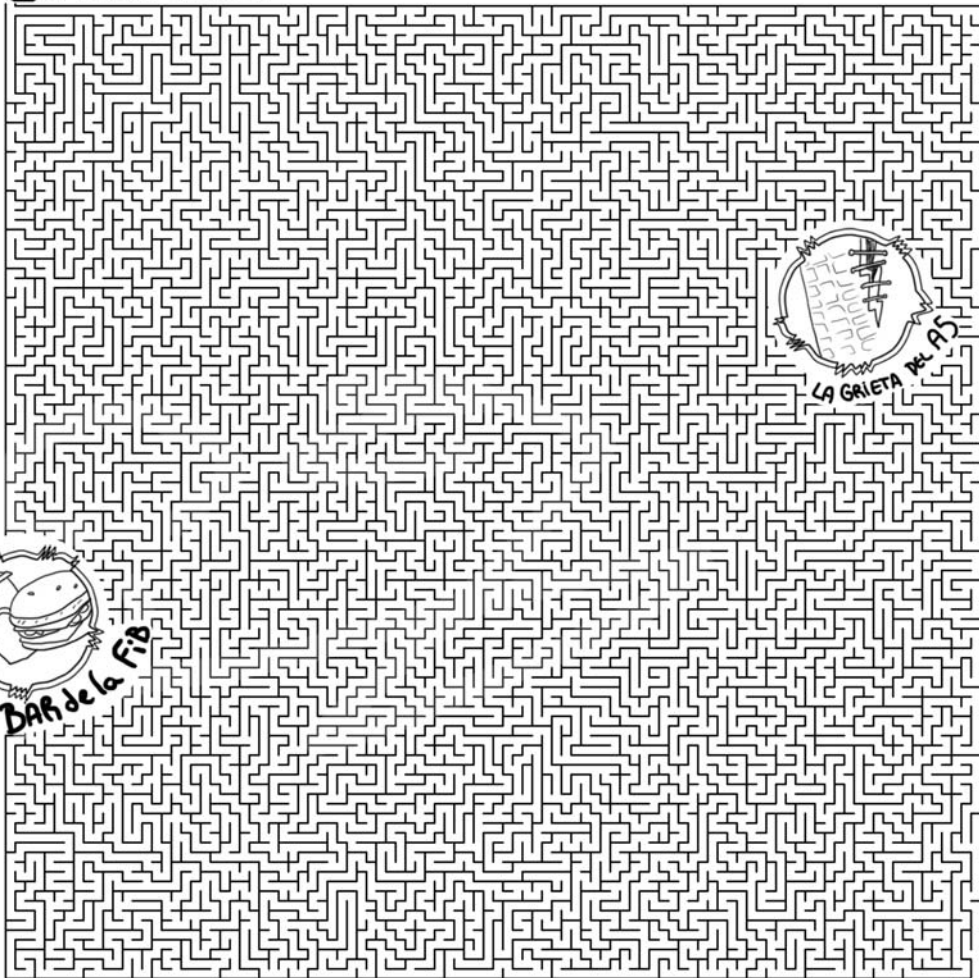
12. Què detestes més que cap altra cosa?
Hipocresia i prepotència. Malauradament, trobo que últimament n'hi ha més que mai.

13. Com t'agradaria morir?
Sense molestar a ningú, de forma ràpida i, si és possible, sense dolor. Idealment, després d'un bon sopar, posar-me al llit, dormir-me i no aixecar-me més. De totes maneres espero que trigui molt de temps a arribar a aquest punt.

14. Quines tres coses t'emportaries a un oasi abandonat?
Vaja, ara que ens comencem a conèixer i em deixes tirat?... gràcies per deixar-me emportar les ulleres de sol, una bona companyia i una tovallola (no surtis mai de casa sense ella).

PODRÀ EL BACARRÀ ARRIBAR A LA UAB?

← START HERE!

SI DESPRÉS D'AQUEST NÚMERO TENS
GANES DE SEGUIR LLEGINT, ENTRA A LA
NOSTRA HEMEROTECA (A OASÍ.UPC.ES).
ALLÀ HI TROBARÀS NÚMEROS ANTERIORS!

I RECORDA, TU TAMBÉ POTS UNIR-TE A L'OASÍ.
VINE AL NOSTRE DESPATX (OMEGA 103) I CONEIX-NOS!